

Sevgili Okuyucular

"Tanrı insanı halkederken ona büyük bir serbestlik sahası, hatta hududu olmayan fikir ve faaliyet sahası vermiştir. Bu sahada insan inkişaf eder, kendi hislerini yükseltip ve inceleştirip her tarafa doğru şualar gönderirse, bunların hiç birisi boşlukta kaybolmaz. Muhakkak bir yere çarpar ve bunun neticesinde de, muhakkak bir hadise meydana gelir. İşte böyle bir yere çarpan şualar, geriye döndükleri zaman tarihi imkânsız birçok vasıfları da beraberinde getirirler. Bu sayede, insan, yek nazarda mümkün görünmeyen ve tahayyül edilmeyen mertebelere ulaşır ve böyle yapmakla da, insan, kendisini ikinci defa yaratmış olur." (ŞEMS-TEBLİĞ)

"Cenabı Hakk'ın her şeyde, her yerde en küçük kudreti mevcuttur. Allah'ı yalnız anmakla, O'na hatırladığını hissettirmek mümkündür.

Onu anmak için muhakkak bir vasıtaya ihtiyaç yoktur. Bu vasıtayı arayanlar: Eski insanlar, idrakleri, kudretleri sizinkinden az olan varlıklardır.

Allah fikri, O'nu tasavvur etmek derecesi; tekemmül ilerledikçe arızasız olarak meydana gelecektir. Siz anarken şimdilik üzerinde ısrar etmeyeceksiniz. Yalnız O'nu anarken kendinizi büyük bir boşlukta hissetmeye çalışacaksınız. Hayal, şekil tasavvur etmeye başlayınca düşünmeyi kesmek lâzımdır. Çünkü o anda zihin yanlış istikametlere sapmıştır.

İlerledikçe bu boşlukta nur göreceksiniz. O nur sizin içinizi kaplayacak. İşte o zaman Allah'ı andığınızı öğreneceksiniz. Bunu hissedinceye kadar etrafla fazla meşgul olmamak, ruhunuzu etrafa saptırıp birtakım hayallerin vücut bulmamasına çalışmak lâzımdır. Böyle yapmazsanız neticeden çok uzaklaşırsınız." (KADRI-TEBLİĞ)

Selâm ve sevgiler.

Neden Unuturuz?

Bedenlenince, geçmişini neden unuturuz? Unutmak süreci bir defa bizim Dünya gezegeninin, okul olarak, yasalarından biridir. "Peki bu yasa neden konmuş? Konmasaydı, daha iyi olmaz mıydı?" diye bir soru soramazsınız. Bu bir evren yasasıdır. Niye benim elim beş parmaklı? Niye altı ya da dört değil? Şimdi, öteki parmakları keselim mi? Ne parmağı kesebilir, ne de parmak ekleyebiliriz. Yalnız, neden elimizin beş parmaklı oluşunun teknolojisini arayabiliriz. Neden dört-altı değilde, beş parmaklı yapılmış? Bunu oturup araştırmamız ve bulmamız lâzım. Tutma kolaylığı, kuvvetin yayılması vs. Gerçekten de bunu araştırmışlar: Dört parmak yetmiyor, altı parmak fazla geliyor. Bu dengeyi kuran kim? Kim yapmış kim etmiş, önemli değil. Yapan kendi bilir. Bizim bazı şeyleri tâdil etmemiz değil, nedenini anlamamız gerekir: Neden olmuş, niye böyle yaratılmış?

Unutma süreci de böyle. Aynı şekilde ele almak gerekir. Doğru insan geçmiş hayatını unutmaz. Hiç kimse bize, spatyomda yaşadığı olayları doğru doğru anlatmıyor. Bazılarına da doğru doğru konuştuğu vakit harika çocuk deniyor. Doğarken konuştuğu için mucize oluyor. İskender, Musa, Yakup, İsa doğarken konuşmuşlardır. Bu gayet basittir. Zor bir mesele değildir. Bizim dünya-

mızda tekâmülün oluş biçimi ikili dengeye dayanır.

İSTIRAP ve HAZ DENGESİ

İstirap ve ıstırapın olmadığı hâl; bun sevinç, mutluluk ve haz da diyebilirsiniz. İstirap ve haz dengesi, pozitif ve negatif iki güce dayanır. Hep ikili denge içerisinde gider. Yani ıstırapın yanında haz, hazzın yanında ıstırap vardır. Doğrunun yanında yalan, yalannın yanında doğru vardır. Sevmenin yanında nefret, okşamamanın yanında dayağın bulunması gibi. Tokluk açlık ile beraber gider. Gündüz gece ile, kış yaz ile beraberdir. Soğuk sıcak ile.... Bunlar ikili denge örnekleridir.

PROGRAMLANMIŞ BİR ŞEKİLDE

Eğer mütemadiyen günlük hayatınızı yaşarken; yeni yeni tecrübeler yapmak üzere, sizin zihniniz buradaki yaşamınıza konsantre olmuşken, geçmiş hayatı yaptığımız tüm hataları veya iyi yönleri birarada yaşamamıza olanak var mıdır? Kuşkusuz yoktur. Öğrenci, ya da kitap okuyan arkadaşlarıma sorarım: Nasıl iyi ders çalışıp, iyi kitap okuyabilirsiniz? Yani otomatik olmayan işler yaparken, şuurlu olarak o konuya konsantre olduğunuz zaman, o konuyu okur ve anlarsınız. Ama örgü örerken, konuşa-

bilirsiniz. Çünkü örgü otomatik olarak örülür. Programlanmış bir şekilde örülür. Fakat bu arada bir şiir de okuyabilirsiniz. İki arkadaş koşarlarken, aynı zamanda bir konuyu konuşabilirler. Konuştuklarından haberleri bile olmaz. Bakarlar ki, istedikleri noktaya gelmişler bile... Fakat bu arada konularını da tartışmışlardır.

HAYAT BİR KONSANTRASYON YERİDİR

Bu basit örnekle şunu anlatmak istiyorum: Yoğunlaşmış işler için zihnin önündeki konuyla meşgul olması gerekir. Hayatta da böyledir. Şimdi, doğmuş bir insan için hayat bir konsantrasyon yeridir. O hayatla meşgul olunması gerekir. Bu nedenden dolayı geçmiş hayata ait anların ortaya çıkması hayatın bu konsantrasyonunu bozar. Varlığın şuurlanması engel olur. Bunun için geçmiş hayat (lar) ın anıları bu hayattaki bizler için önemli ve gerekli değildir. Zaten geçmiş yaşamın bilgileri, bizde bazı melekeler olarak birikmiştir. Kayıp hiç bir şey yoktur.

Ayrıca geçmiş yaşam (lar) ın bize kazandırmış olduğu liyakat, şuuraltlarımızda zaten mevcuttur. Onlar, sırası geldiği zaman, hazır programlar hâlinde harekete geçerir. Yetenekler tarzında ortaya çıkarılır. Derin görüş ve kavramlardaki sürat gibi... Hassasiyet gibi. Yani kaba tabiriyle, "esen yelden nem kapmak" gibi. Bu, kuşkuculuk değildir, vesvese değildir. Bu anlamda kullanmıyorum. Her olayın ardında olanı anlayabilmektir. Bu olay ne demek istiyor? Bana ne anlatıyor? Bunu anlayabilmeliyiz. Doğmuş olduğunuz yaşam, zaten sizin geçmiş yaşantınızın bir liyakatidir. Neler yapıyorsanız, o zaten sonuç

olarak sizi ortaya getirmiştir. Geçmiş hayatı hatırlamaya gerek yok.

GEÇMİŞ HAYATIN SONUÇLARI

Geçmiş hayatın hesabı bitmiştir. Vicdan ve İlâhî Adalet bakımından geçmiş hayatın hesabı görülmüştür. Onu yanınızda taşımanız gerekmez. Onun vebâli artık yoktur. Onun sonuçları vardır. O sonuçlar da bu hayatınızı meydana getirmiştir. Yani, "Geçmiş yaşamda olan bir hadiseden ben bu yaşamımda kurtulmak istiyorum. Nasıl kurtulurum?" diyemezsiniz. Bunu istemek hakkımız değildir. Biz tüm bunlarla beraber bir şeyi teecessüm ettirmişiz. Yani, bu günkü maddî ve manevî hâlimizle, her şeyimizle, geçmişlerden getirdiğimiz güçle kurduk. O hâlde, biz aynı zamanda mazinin çocuğuyuz. Şimdinin değil. Aynı zamanda da geleceği yaşıyoruz. İnsan 'şimdi'yi yaşamaz. 'Şimdi' diye bir şey yok. Bizim için her an; ya geçmiştir, ya gelecektir. Dolayısıyla burada olup bitenler gelecek için hazırlıktır. Bu gün, yarınınız içindir. Bu mütemadiyen sürer gider. Yani, günü gün etmek yoktur. Çok anlamsız, şuursuz bir sözdür. Çünkü insanın günü diye bir şey yoktur. Benim bu günüm, dünden getirdiklerimdir. Yarınım da bu günden götürdüklerimdir. Tekerleme gibi geliyor ama, değil. Bu bir gerçektir.

Unutmaların mekanizmalarını anladık. Biri şuurlanmaya engel olduğu için, ikincisi zaten geçmiş hayatın hesabı görülmüştür, kapanmıştır. Yeni bir hayat başlamıştır. Doğduğu andaki şartlar, geçmişin getirdiği sonuçlardır. Bu gün, yarını hazırlar.

Lütfen sayfayı çeviriniz.

TEDBİRE TAKDİR UYAR MI?

Önce 'tedbir' ve 'takdir'in ne anlamlara geldiklerini anlayalım. Takdir, burada bize empoze edilmiş bir şey değildir. Yani mukadderat veya takdir insan varlığına empoze edilmiş, zorla giydirilmiş bir nesne değildir. Takdir veya mukadderat, yine ruh varlığının çeşitli enkarnasyonlar içerisinde bizzat kendi eforunun, isteklerinin vs.sinin sonucu olarak meydana gelmiş bir bileşkedir. Çünkü her varlık kendi varlığının gücü nispetinde bu kâinata rol oynar. Dolayısıyla yaptığı iş de o nispettedir. Bunun için de İlahî Adalet herkesin kendi yaptığı işe göre bir takdir faaliyeti ortaya çıkarmıştır. Varlık da ne yapmışsa, aynen onun karşılığını alır. Ne hâl içinde bulunuyorsak, o hâl bizim için en uygundur.

GELİŞMEK, İYİLEŞMEK BÜTÜNLEŞMEK

Bu başlığa hemen itirazlar olabilir. Gelişme, iyileşme, bütünleşme yok mu? Vardır, elbette. Tüm bunlar tedbir faslına girer. Şöyle düşüneceğiz: Takdir, bizim geçmiş hayatlarımızın, liyakatlerimizin bir sonucu olarak bu hayatımızda izlememiz gereken bir yaşam şeklidir. Yaşam açısından ele alıyorum.

Öyle davranışlarımız olmuş ki, gelmişsiz ve böylece bir hayat içerisine girmeye mecbur olmuşuz. Tüm bu telâfiler bizi bu noktaya kadar getirmiş bırakmış. Bu, bizim için takdir oluyor. Fakat takdir bize dışarıdan empoze edilmiş, zorla verilmiş bir şey değildir. Yani, bunun sorumlusu benim dışımda olan birisi değil, doğrudan doğruya kendimim. Bunu anlayabilmek için samimi olarak bir ruh varlığına, tekâmül etmek için çeşitli

bedenlere enkarne zorunluğuna inanmak, anlamak ve bunu öğrenmek gerekir. İnsanların bazıları: "Kardeşim sen ne söylüyorsun, benim aklım olsaydı, bu ana - babadan doğarmıydım? Şimdiki aklım olsaydı, zenginlik varken bu yolu seçer miydim?" derler. Belki de devamla şunları da eklerler: "Anam - babam bana mı sordu doğururken?" Bunlar bilgisi az, ahmak ve âciz kişilerin sorularıdır. Yılgınlık içine düşmüş, benliğini kaybetmiş insanların ifadeleri. Bu tür ifadelere, biz de cevap olarak: "Niye sorsun ki? Doğmasaydın, gelmeseydin. Biz nasıl olsa bir bebek doğuracaktık. Sen olmazdın da öbürü olurdu. Sen kendin istedin de geldin, biz seni çağırmadık. Şen kendin istedin. Bu takdirdir." deriz.

T E D B İ R

Yer yüzünde bir olay olurken tek bir yasaya bağlı olarak meydana gelmez. Bir olayın meydana gelişinde, birçok yasalar bir aradadır. Birçok tesirler bir aradadır. Değişik olanaklar söz konusudur. Tek bir yumaktan örülmüş kazak gibi değildir. Çok çeşitli renklere meydana gelmiş bir olaydır. Bu bakımdan, tedbirden söz ederken Dünya şartlarını göz önüne almak gerekir. Siz takdire uygun olarak kadın ya da erkek, evli ya da bekâr vs. "tüm toplumla ilgili şartlarla" böyle bir insansınız. Dünya'da yaşıyorsunuz. Bir işe giriştiniz. Örneğin, kendinize bir ev alacaksınız. Bir kooperatife girmeniz gerekiyor. Şimdi, burada alacağınız tedbir(ler) nedir? Dünya şartlarının çalışmasını göze alarak (hile, sahtekârlık, iyilik, yardım, vs.) bir kooperatifin yasal olup-olmadığını, kimlerin sorumluluğunda olduğunu, ortaklarının ne durumda olduğunu anlayıp, kısacası oradaki tedbirlerin yasalarının nasıl çalıştığını

goz önünde bulundurmak gerekir. Yani "tedbir" demek, her şeyin rasyonalize edilmiş olması demektir. Aklı hâle getirmek demektir. Aklın şartlarına uydurmak demektir. Yoksa, mukadderatı değiştirmek anlamına gelmez.

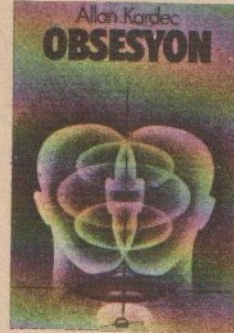
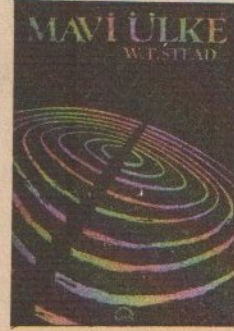
Siz gerçekten bir ev sahibi olamayacaksınız, kırk kez kooperatife girseniz, o kooperatif iflâs eder, siz hasta olup, hissenizi satmak zorunda kalırsınız vs., o evi yine alamazsınız. Ama bu demek değildir ki, seçtiğiniz kooperatifin vasıflarına dikkat etmeyiniz, tedbirinizi almayınız. Tedbir sizin için. Yani aklılaştirmek insanın bir özelliğidir ve hakkıdır. Bir şeyi aklı hâle getirmek, onun mukadder olma vasfını kaldırmaz. O yine mukadderdir.

YAZILAN BOZULUR MU?

"Yazılan bozulmaz" derler. Bu, bir tür "kara bahthlık" değildir. Nitekim, Hz. Peygamber de bir Bedevî'ye verdiği öğütte, önce devesini güzelce bağlamasını, sonra Allah'a emanet etmesini söyler. İş, sadece bağlamakla bitmiyor. Deve bağlyken de paralanabilir.

O kadar çok değişik imkânlar var ki, evrende. Sen tedbirini al. Yapabileceğin en iyi hareketi yap ve onu aklı hâle getir. Mucize bekleme hayattan. Tedbir budur. Hayattan olağanüstü şeyler beklemeyiniz. Hayatı aklı olarak kontrol ediniz. Ondaki sonrası için inancınıza ve anlayışınıza göre daha üstün varlık ve kudretlerden, daha üstün tedbirler isteyiniz.

"Sen muhafaza eyle, Ya Rabbim!" dediğiniz zaman, her hâlde insanın şunu kastetmiş olması gerekir: "Daha üstün tedbirleri ben alamıyorum. Sen lütfen şemsiyeni açık tut, bizi koru, benden bu kadar." Bunun ötesi O'na aittir. Yani "kısmet" meselesi de aşağı-yukarı buna bağlıdır. Kısmet, liyakatin gerçekleşmesidir. Bir şeyde liyakat yoksa kısmet de yoktur.

Materyalizmin Dünyası

L. Denis'den

Çeviren: Yavuz KESKİN

MATERYALİZM ve POZİTİVİZM

Tıpkı okyanusunki gibi düşüncenin de gel - git'leri vardır. Her hangi bir nedenle insanlık abartılar içine sokulmaya görsün,er veya geç güçlü bir tepki doğuverir. Aşırılıklar, karşı aşırılıklara zemin hazırlar. Asırlarca süren teslimiyet ve körü körüne iman döneminden sonra Roma'nın iç karartıcı idealinden bıkmış olan dünya da, kendini hiçlik doktrinlerinin kollarına atmıştır. Atak ve sert doğrulamalar öfkeli inkârları davet etmiştir. Daha sonra da savaş başlamış ve materyalizmin kazması Katolik yapıda gedik açmayı başarmıştır.

Savaşta materyalist fikirler galip gelmiştir. Kilisenin dogmalarını kabul edilemez nitelikli gördükleri için reddeden nice kültürlü insan, fırsat bu fırsat deyip, spiritüalist dâvayı da, Tanrı inancını da terketmiştir. Bu insanlar metafizik görüşleri bir yana atarak gerçeği, olayların doğrudan gözleminde, yani deneysel yöntem diye de adlandırabilecek olguda aramaya koyulmuşlardır.

Materyalist doktrinler şöyle özetlenebilir: Her şey maddedir. Her molekülün kendine özgü bir niteliği vardır ve evren, tüm varlıklarıyla birlikte bu niteliğin gereği olarak oluşmuştur. Spiritüel bir prensip düşüncesi ancak bir varsayımdır. Madde, kesin ve mekanik yasalar çerçevesi içinde kendi kendini yönetir; madde ilksiz ve sonsuzdur, ama

yalnız o ilksiz ve sonsuzdur. Topraktan gelmiş olan insan yine toprağa döner. Ruh diye adlandırdığımız şey, yani zihinsel güçlerimizin tümü ile, şuurumuz ancak organizmanın bir fonksiyonudur ve ölümle birlikte yok olup gider. "Düşünce beynin bir salgısıdır" diyen Karl Vogt ayrıca şunu da öne sürmektedir: "Doğa'nın yasaları karşı konulmaz, acımasız güçlerdir, Ne ahlaktan, ne de iyi yüreklilikten haberdardırlar."

Madem ki madde her şeydir, öyleyse madde nedir? Materyalistler işte buna cevap verememekteler, çünkü asıl özü incelendiğinde madde kendini gizlemekte, gözden ırak kalmakta ve aldatıcı bir serap gibi kaçmaktadır.

Katı maddeler sıvı hâline; sıvılar gaz hâline dönüşmekte; gaz durumunun ötesinde de radyar durum ortaya çıkmakta, daha sonra da sayısız incelemelere uğrayarak ve git gide süptilleşerek tartıya - ölçüye gelmez bir niteliğe bürünmektedir. Böylece de uzayı dolduran şu ipincecik esirî cevher hâline, yani içinden geçerken güneş ışıkları vibrasyon hasil etmese, mutlak bir boşluk sanabileceğimiz cevher hâline gelmektedir. Dünyalar, tıpkı bir akışkan madde denizinde yüzyüymüş gibi yüzmektedir bu cevherin içinde.

Böylece madde, derece derece inceleerek görünmez bir toz hâline gelmektedir. Her

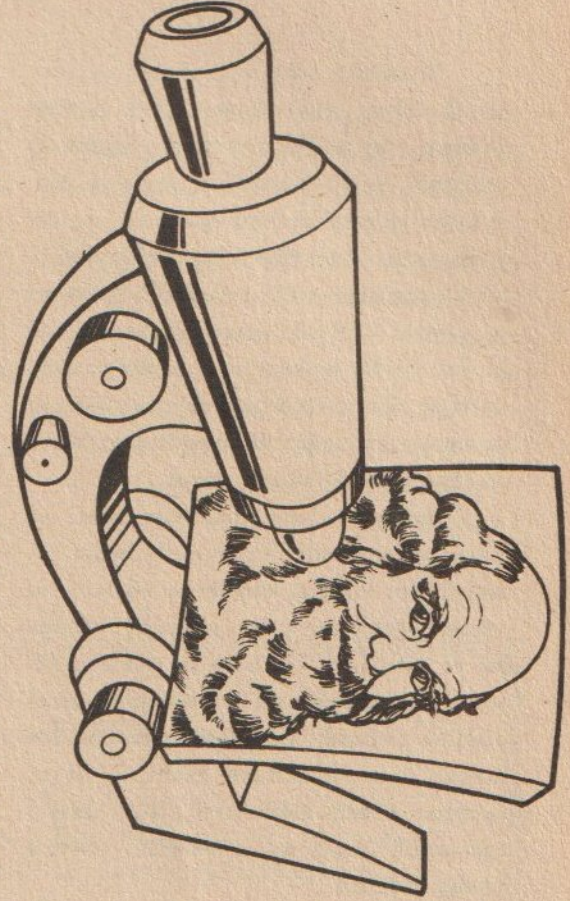
sey güç ve hareket şeklinde özetlenmektedir.

Bilimin belirttiğine göre, organik veya inorganik cisimler, mineraller, bitkiler, hayvanlar, insanlar, dünyalar, yıldızlar ancak birer molekül toplanmasıdır ve bu moleküller de birbirlerinden ayrı duran, devamlı bir hareket ve yenilenme içinde bulunan atomlardan oluşmuşlardır.

En güçlü büyütücülerin yardımıyla dahi atom görülemez. O kadar küçüktür ki ancak düşünce yoluyla kavranabilmektedir. Bu moleküller ve bu atomlar dalgalanırlar, hareket ederler, dönerler ve durmak bilmez çevrıntiler hâlinde bir gelişme gösterirler; maddeler şekillerini, çekim yasası gereğince oluşan bu çevrıntiler sayesinde korumaktadırlar.

Şu hâlde denebilir ki dünya, maddî olmayan güçlerin yönettiği görünmez atomlardan oluşmaktadır. Yakından incelemeye başladığımız andan itibaren madde bir duman gibi dağılıvermektedir. Ancak, görünürde bir gerçekliğe sahiptir ve hiç bir kesinliği yoktur. Sürekli gerçeklik ve kesinlik ancak manâda, özde, yani ruh'da bulunmaktadır. Dünya kendini ancak bu manâ içinde tüm canlılığıyla ve ezeli ihtişamıyla gösterebilmektedir. Ahengi yalnız bu manâ, bu ruh tadabilmekte ve anlayabilmektedir. Evren de yine ancak bu ruh'un varlığı sayesinde kendini tanımakta, kendini bilmekte ve kendine egemen olmaktadır.

Ruh, bunun da ötesinde bir şeydir; maddeyi yöneten, yönlendiren ve ona hayat veren gizli güçtür, iradedir. Yukarıda belirttiğimiz gibi, tüm moleküller ve tüm atomlar hareket hâlinindedirler ve durmadan yenilenmektedirler. İnsan vücudu, suları durmadan değişen, geçip giden suların yerini yeni sula-

rın aldığı bir sel yatağı gibidir. Her partikülün yerini başka partiküller almaktadır. Beynin kendisi bile bu değişikliklere baş eğmekte ve tümüyle vücut birkaç yılda bir yenilenmektedir.

Düşünceyi beyin ürettiği söylenemez. Beyin ancak düşüncenin üretilmesinde rol oynayan araçtır. Kişiliğimiz ve tabii onunla birlikte hafızamız ve irademiz de bedenimizdeki bu sürekli değişmelere rağmen korunmaktadır. İnsan varlığında, maddî atomların ahenkli hareketini hayatın gereklerine uygun şekilde düzenleyen zekî ve şuurlu bir güç mevcuttur: Bu maddeye egemen olan ve ondan sonra da varlığını sürdüren bir prensiptir.

Lütfen sayfayı çeviriniz.

Nesnelerin hepsi için durum aynıdır. Maddî dünya, kendi bünyesi içinde mevcut bulunan hem maddî ve hem de spiritüel bir realitenin dış görünümünden, değişken çehresinden ve tezahüründen başka bir şey değildir. İnsana özgü BEN nasıl ki değişken özellikli maddede değil de ruh'da bulunuyorsa, evrenin BEN'i de, evreni oluşturan küreler ve yıldızlar topluluğunun maddî yapısında değil, fakat evrenin gizli güçlerini yöneten ve onun evrimini düzenleyen gizli İrade'de ve görünmez Güç'de bulunmaktadır.

Materyalist bilim, nesnelerin sadece bir yanını görmektedir. Varsayım kurmayı yasakladıktan itibaren, evrenin ve hayatın yasalarını ortaya koymakta gösterdiği güçsüzlük ve yetersizlik yüzünden bu noktaya gelmeye mecbur olmuş ve doğal yasalara bir açıklama getirmek için deney yönteminden kendini sıyırmak zorunda kalmıştır. Duyularımızın dışında kalan atomu, fizik dünyanın temeli olarak kabul etmekle, yapmak istediği iş budur.

En yetkili materyalist yazarlardan biri olan J. Soury, Haeckel'in çalışmaları hakkındaki analizinde bu çelişkiyi itiraf etmekten çekinmemektedir: "Maddenin yapısı hakkında hiç bir şey bilemeyiz." demektedir.

Eğer dünya, tesadüf diye de adlandırılabilir kör gücün yönettiği bir madde bileşiği olsaydı, kurulu bir düzene göre oluşan fenomenlerin düzenli ve sürekli şekilde birbirlerini izleme olgusu görülemeyecek; tüm doğada tezahür eden bu zekice uygunluk, bu ahenk, yani araçların amaca böylesine uygunluğu ve yasalar, güçler ile orantılar arasında böylesine bir ahenk gözlemlenemeyecekti. Hayat bir tesadüf eseri, olağandışı bir durum olgusu olacaktı; bildiğimiz şu genel dü-

zene bağlılığımı yitirecekti. Dünyanın tüm çağları boyunca hayak akımını, ilksel varlıkların ortaya çıkış evresinden itibaren ele alıp git gide mükemmelleşen formlar evresine doğru yönlendiren, sürükleyen bu eğilim, bu itme gücü açıklanamayacaktı. Madde kör, şursuz ve amaçsız olsaydı, hatları dikkatli bir gözlemcinin dikkatini hemen çekecek olan görkemli bir plânda nasıl çeşitlilik ve gelişme gösterebilirdi? Belli bir uzay parçasında hayata zemin hazırlayan kürelerden tutun da ta insan bedeninin ipince organlarına, böceklerle, kuşa ve çiçeğe varıncaya kadar tüm doğa harikalarını meydana getirecek şekilde öğelerini ve moleküllerini nasıl ustaca düzene koyabilirdi?

Jeoloji ve tarih öncesi antropoloji alanındaki gelişmeler primitif dünya tarihini aydınlığa kavuşturmuşlardır; fakat materyalistler varlıkların evrimine ilişkin yasayı kendi kuramları için bir destek noktası, bir yardım unsuru gibi görmekle yanılığa düşmüşlerdir. Bu 'etütlerden temel önemde bir şey çıkmaktadır ortaya: Bu da kör gücün hiç bir yerde mutlak şekilde egemen olmadığı gerçeğidir. Her yerde egemen olan şey aksine zekâ, irade ve akıldır. Kaba güç, türlerin korunmasını ve gelişmesini sağlamaktan âcizdir. Varlıklar arasında yeryüzüne sahip çıkmış, doğayı denetim altına almış olanı en kuvvetli veya fizik bakımdan en iyi şekilde silâhlandırılmış olanı değildir, fakat entellektüel bakımdan en yetenekli olanıdır.

Başlangıcından beri dünya git gide yücelen bir duruma doğru yol almaktadır. Evrim yasası, çağlar boyunca yer küremizde, peş peşe süren giden şekil değişimleri ve insanlık evreleri içinde göstermiştir kendini. Evrende bir amaç farkedilmektedir; canlılar

gibi nesnelere de, kısacası her şeyin, gözle-
rini dikip dikkatle üzerine doğru yürüdükle-
ri, adım adım ilerledikleri bir amaçtır bu; ve
bu amaç İyî'nin, Daha İyî'nin ta kendisidir.
Yeryüzü tarihi bunun en anlamlı delilidir.

Buna karşıt olmak üzere şüphesiz her
şeyin temelinde mücadele, ıstırap ve ölüm ol-
gularının yattığı öne sürülecektir. O zaman
da biz çaba, mücadele ve ıstırapın evrimi sağ-
layan şartların ta kendileri olduklarını öne
süreceğiz. Ölüme gelince, ileriki sayfalarda da
ayrıca belirteceğimiz gibi, bu olgunun sonu

hiçlik değildir, aksine varlığın yeni bir evrim
evresine girişidir. Doğa'nın ve tarihin yıllıkla-
rını incelerken temel önemde bir olgu çık-
maktadır ortaya: *Var olan her şey bir nedene
bağlıdır.* Bu nedeni tanımak ve anlamak için
entellektüel prensibe varıncaya kadar ve de
hayat sorunu konusunda modern psikoloji-
nin yaptığına benzer şekilde bize evrenin dü-
zenini anlatan canlı ve şuurlu Yasa'ya ulaşın-
caya kadar maddenin ötelere doğru yüksel-
mek, ona yukarılardan bakmak gereklidir.

(Devam edecek)

***** İSTANBUL DIŞINDAKİ OKUYUCULARIMIZA *****

Her türlü nefsi endişenin dışında, Ruhsal Âlem'in uyan-
dırıcı bilgilerini sizlerle paylaşmak, Derneğimizin varlık sebe-
bidir.

Bu noktadan hareketle, 1986 yılı içerisinde yeni bir bil-
gilendirme faaliyetine başladığımızı biliyorsunuz: Derneği-
mizde her hafta düzenlediğimiz konferanslara katılmayan oku-
rularımıza ses kasetleri vasıtasıyla ulaşmak...

Siz dostlarımızın, bu yeni çalışmaya katılma oranı ve il-
gisi sevinç verir düzeye ulaştı. Programımız başladı ve düzenli
bir şekilde ilerliyor.

Büyük ilginizden ve samimiyetinizden cesaret alarak, ça-
lışma kapsamımızı genişletmeye karar verdik. Çeşitli neden-
lerle kaset yayın faaliyetimize katılmayan okurlarımıza bir
müjdemiz var: İstanbul dışında ikamet ettiğiniz için konfe-
ranslarımıza katılmıyorsanız, biz size ses kasetleri vasıtasıyla
ulaşacağız ve kısa zamanda birinci aşamadaki gruplarla aynı
seviyeye geleceksiniz.

El birliği, gönül birliği, fikir birliği yaparak uyanma sü-
recine şuurlu katkılarda bulunalım istiyoruz.

Ayrıntılı bilgi için mektuplarınızı gecikmeden bekliyo-
ruz. Talep sizden, hizmet bizden..

Selâm ve saygılar.

Adresimiz:

RUH ve MADDE

Eğitim ve Öğretim Grubu

***** P.K.9 Beyoğlu / İSTANBUL *****

Atatürk'ün Din Anlayışı

Her milletin çeşitli, iyi veya kötü şartlar altında yetiştirdiği liderleri, milli kahramanları vardır. Milletlerin zafer ve şeref sahifelerini dolduran büyük liderler arasında öyleleri vardır ki, bunlar millet iradesinin ta kendisi olmuşlardır. Asırlar geçse de, o milletin tarihinden onları koparmak, onlarsız tarih yazmak, onların ideallerine, koydukları esaslara dayanmadan ileriye hamle yapmak, çok defa mümkün olmaz. İşte Türk ve İslâm dünyasının son hürriyet kalesi ve bayrağı olan Anadolu'muzun dört bir yanından saldıran düşmanlar tarafından işgâl ve imhasına mani olmak için harekete geçen, böylece Türk Milleti'ni, Allah'ın izniyle ve milletin sonsuz gayret ve feragatiyle gelecekteki VAZİFESİNE HAZIRLAYAN Mustafa Kemal Atatürk'ün din anlayışını kendi sözleriyle özetlemeye çalışacağız.

Kur'an-ı Kerim'in Kâfirun Suresi'ndeki "*Sizin dininiz size, benim dinim bana*" buyruğuyla, vicdan hürriyeti konusunda en güzel işareti veren İslâmiyetten ilham alan Atatürk, lâiklik sistemini getirmiştir. Lâiklik, din ve devlet işlerinin birbirinden ayrılması ve hoşgörü içerisinde, herkesin tutum ve inancına saygılı olmaktadır. Atatürk, 31 Ocak 1923 tarihli konuşmalarında, din anlayışını özetle şöyle ifade etmiştir:

"Bizim dinimiz, en makul ve en tabii bir dindir ve ancak bundan dolayıdır ki, son din olmuştur. Bir dinin tabii olması için akla, fenne, bilime ve mantığa uyum sağlaması lâzımdır. Bizim dinimiz bunlara tamamen uyum sağlamıştır. İslâm sosyal hayatında, hiç kimsenin bir özel sınıf hâlinde varlığını korumaya hakkı yoktur. Kendilerinde böyle bir hak görenler, dinî hükümlere uygun harekette bulunmuş olmazlar. Bizde ruhbanlık yoktur. Hepimiz eşitiz ve dinimizin hükümlerini eşit olarak öğrenmeye mecburuz. Her fert dinini, dinayetini, inancını öğrenmek için bir yere muhtaçtır. Orası da okuldur."

Atatürk bu sözleriyle, İslâm Dini'nde din adamları saltanatı olan ruhbanlık sınıfının olmayışını ve her vatandaşın dinini, dinayetini öğrenmekte serbest olduğunu ilân ettikten sonra, 7 Şubat 1923 tarihinde Balıkesir Zağanos Paşa Camii kürsüsünden söylediği konuşmasında da:

"Millet! Allah Bir'dir. Şanı büyüktür. Allah'ın iyiliği ve ihsanı hepinizi kurtuluşa erdirdi."

Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed, Allah tarafından insanlara Hakikatleri tebliğe aracı olmuştur.

İnsanlara ruhsal ilerleme sağlayan dinimiz, son dindir. Dinin tamamlanmasıdır. Çünkü dinimiz akla, mantığa ve gerçeğe uymamış olsaydı, dinin gerçekleri ile İlahî Tabii Kanunlar arasında uyumsuzluk ve aykırılık olurdu."

Atatürk aynı söylevinde camilerin gerçek anlamını, şu anlamlı sözlerle açıklamıştır:

"Arkadaşlar! Hz. Peygamberin hayatı boyunca iki evi oldu. Biri kendi evi, diğeri Allah'ın evi idi. Halkının işlerini Allah'ın evinde yapardı. Her peygamberin iletmiş olduğu kutsal emanetlerine büyük bir saygı duyarak, şu dakikada milletimizle, kendi gelecekleri ile ilgili konuları görüşmek için, kutsal ev sayılan bu cami-de ve Allah'ın huzurunda bulunuyoruz.

Bana bu şerefi veren Balıkesir'in dindar ve kahraman insanlarıdır. Bundan ötürü çok memnunum. Ve sizlerle birlikte olmaktan sevinç duyuyorum.

Efendiler! Camiler, birbirimizin yüzüne bakmaksızın yatıp kalkmak için yapılmamıştır. Camiler, namaz ve dua ile birlikte din ve dünya işleri için neler yapılması gerektiğini düşünmek ve birbirine bunları danışmak için de yapılmıştır. Millet işlerinde her ferdin zihnen ve bedenen, tek başına çalışması şarttır. İşte biz de, burada, din ve dünya için, istiklâl ve istikbal (zafer ve geleceğimiz) için, özellikle hakimiyetimiz için neler düşündüğümüzü ortaya koyalım.

Ben yalnız kendi düşüncemi söylemek istemiyorum. Hepimizin düşündüklerini anlamak istiyorum. Millî işler, işlevler, millî irade yalnız bir kişinin düşünmesi ile değil, milletin bütün fertlerinin, arzularının ve gayelerinin genel sonuç vermesi ile ortaya çıkar. Özellikle benden ne öğrenmek, ne sormak istiyorsanız serbestçe sorunuz rica ederim."

Gazi Mustafa Kemâl Atatürk, bu sözlerinden sonra caminin kürsüsünden aşağı inerek, çeşitli kişilerin sorduğu 20'den fazla soruyu cevaplandırmıştır.

Hutbeler (camilerdeki dinî konuşmalar) hakkında sorulan ilk soruya cevaben bu dinî konuşmaların anlamını şöyle açıklamıştır:

"Dinî konuşmalar hakkında sorulan sorulardan anlıyorum ki, bu günkü dinî konuşmaların içerdikleri konular, milletin fikri duyarlılığı ile uygar hayata bağlı ihtiyaçları arasında uygunluk ve ölçü getirecek açıklamalardan uzaktır.

Efendiler! Dinî konuşma demek, halka hitabetmek, yani söz söylemek demektir. Dinî konuşmanın gerçek anlamı budur. Dinî konuşma (hutbe) denildiği zaman, bu konuşmalardan birtakım gizli kavram ve anlamlar çıkarılmamalıdır. Dinî konuşmayı anlatan, söyleyen kişi konuşmacıdır. Yani söz söyleyen demektir. Biliyoruz ki, Hz. Peygamber zamanında dinî konuşmalar Peygamberimizin kendisi tarafından yapılırdı. Gerek Peygamber Efendimizin, gerekse Dört Halife'nin dinî konuşmalarını okuyacak olursanız, görürsünüz ki, Peygamber'in ve Halifeler'in söyledikleri sözler o günün konuları ve sorunlarıdır. Yani o günün askerî, idarî,

Lütfen sayfayı çeviriniz.

malî,siyasî ve topluma ait konularıdır. İslâm halkı çoğalıp, İslâma ait mal ve mülkler, genişleyip büyüyüp artınca, Peygamberin ve Dört Halife'nin dinî konuşmaları her yerde, bizzat kendilerinin yapmalarına imkân kalmadı. Ve halka söylemek istedikleri şeyleri ulaştıracak bazı kimseleri bu işe atadılar.

Bunlar, her hâlde en büyük liderler idi. Onlar, cami kürsülerinde ve meydanlarda ortaya çıkar, halkı aydınlatmak ve gerçekleri onlara ulaştırmak için gerekli konuşmayı yaparlardı. Bu tarzın devam edebilmesi için bir şart gerekliydi, ki o da milletin başkanı olan kimsenin halka doğruyu söylemesi, halkı dinlemesi, halkı aydınlatması ve halkı ülkenin genel durumundan haberdar etmesi idi. Çünkü bir şey açık ve doğru olarak söylendiği zaman halkın dimağı faal hâlde bulunacak, iyi şeyleri yapacak ve kendi zararlarına olan şeyleri reddederek, şunun veya bunun arkasından gitmeyecekti. Ancak, millete ait olan işleri, milletten gizli tuttular. Dinî konuşmaların halkın anlayamayacağı bir dilde okunması ve içerdikleri konuların, onların bu günkü gereksinmelerine cevap vermemesi, halife ve padişah namını taşıyan, boyundurukçu kimselerin arkasında köle gibi gitmeye mecbur etmek içindir. Dinî konuşmadan maksat, halkın aydınlatılması ve gerçeklerin onlara anlatılmasından ibarettir. Başka bir maksadı yoktur. Yüz, ikiyüz, hatta bin yıl önceki dinî konuşmaları halka okumak, insanları cehalete ve gaflete mahkûm etmek demektir. Dinî konuşmanın doğal olarak, halkın konuştuğu dilde yapılması gerekir. Geçen yıl Millet Meclisi'nde söylediğim bir nutukta demiştim ki:

"Cami kürsüleri (minberler) halkımızın dimağları ve vicdanları için bir ilerleme ve ışık kaynağı olmuştur.

Bu konuşmaların ilerleme ve ışık kaynağı olabilmeleri için, kürsüden söylenen sözlerin bilinip anlaşılması, fenle ilgili bilgilerin ve İslâm'a ait öğretilerin gerçeğe uygun olması gerekir. Konuşmayı yapan uluların, siyasal ve toplumsal durumları ve uygarlığın gelişimini her gün takip etmeleri şarttır. Bunlar bilinmediği takdirde halka yanlış bilgi verilmiş olur. Sonuç olarak, dinî konuşmalar tamamen Türkçe ve çağın gereklerine uygun olmalıdır ve olacaktır.

Yukarıda din konusundaki kıymetli söz ve fikirlerinden, özet de olsa, sizlerle sunduğum Büyük Komutan Mustafa Kemâl Atatürk'e Allah'dan rahmet dilerken. O'nun ilkelerine bağlı ve imanlı Müslüman Türk olarak, gelişmiş uygarlık seviyesine hep birlikte, elele yükselmek ve bize emaneti olan güzel vatanımızı korumak hepimizin ideali olmalıdır.

(Diyanet Dergisi'nden sadeleştirildi.)

KENDİNİ BİLMEK GEREK

Varlığı ve Maddeyi Geliştiren Tekrardoğuştur

* Ahmet HIZVEREN *

Tekrardoğuşun genelde bilinen anlamı, varlığın içinde bulunduğu maddî sisteminin vibrasyonel tekâmülünü tamamlamaya kadar değişik hayatlar içerisinde faaliyet görünümleridir.

Varlık, değişik hayatlar boyunca ruhî seviyesini genişletebileceği gibi, dağıtma durumlarını da yaratabilir. İlahî İrade Yasaları'na uygun hareket edildiği sürece ruhî genişleme, aksamalar olduğu takdirde ise, ruhsal vibrasyonunda kararmalar meydana gelecektir. Ve dünya insanı, ruhî varlığında kararmalar meydana getirmiş olan kaba vibrasyonlarını temizlemek için telâfi tekâmülü niteliğinde bir tekâmül sistemine bağlanmıştır.

Tekrardoğuş bir süreçtir ve dünya insanının içinde bulunduğu bir sürecin niteliğini anlaması çok önemlidir. Yani dünya insanı önceki yaşam birimlerinde meydana getirdiği anlayışı karartıcı hastahklık sahalarını düzeltmesi gerekmektedir.

Öyleyse her dünya insanının telâfi etmesi, yani düzeltmesi gereken bir yanı olmaktadır. İnsanın bu yönüne eğilmesi, kendini tanmasına kolaylık sağlayacağı gibi, tekrardoğuşun daha iyi kavranılmasını da sağlayacaktır.

Tekâmül yüksek bir empozisyondur ve tekrardoğuş süreci içinde tekâmül safhalarından geçer. Dünya insanının içinde bulundu-

ğu tekâmül düzeyi, onun, maddî aracını ve varlığını ıstıraplı bir safhadan geçerek geliştirmesini ortaya koyar. Yani, insan karmik yasaya bağlı olarak çeşitli yaşam birimlerinde, kendi şuur sahasında meydana gelmiş ve atılması gerekli vibrasyonları temizlemek için, şartları belli tekâmül düzeyinin tatbik alanı içerisinde.

İnsan niçin, tekrar ve tekrar dünyaya doğar? Çünkü dünyaya her doğan insan varlığının, bu dünya şartları içinde düzeltilmesi gerekli vibrasyonel yükü vardır. Biz buna karmik telâfi diyoruz. Dünya ortamında karmik yasaya bağlı tekrardoğuşu gerektirmeyecek liyakatını kazanan varlığın durumu tekrar doğmamak değil, ama bu kez başka tekâmül düzeyindeki tekrardoğuş hakkıdır.

Dünya insanının düzeltilmesi gerekli vibrasyonel yükü, onu aynı zamanda uyuyan bir insan durumuna sokar. Yani, insan varlığı yaşam birimi içerisinde kendini arılaşırma yönünde hareket etmediği sürece uyuyan bir insandır. Bu yönde çaba göstermeyen insan, geçmiş yaşamını hatırlayamayışının başka bir sebebini meydana getirir.

**TEKRARDOĞUŞ
UYUM YASALARINA BAĞLIDIR**

Lütfen sayfayı çeviriniz.

Varlığın astral vibrasyon seviyesi ile dünyanın vibrasyon seviyeleri arasındaki benzeşimler, varlığın tekrardoğuş imkânını hazırlar. Yani ahenk yasasına uygun olduğu sürece varlığın tekrardoğuşu söz konusu olur. Varlık ile dünyanın vibrasyon seviyeleri arasındaki benzeşimi iki yönle açıklamak mümkündür:

1 - Dünyanın istediği kalitedeki enerjiyi temin ettiği sürece, varlığın dünyaya tekrardoğuş imkânı vardır.

2 - Varlığın enerji seviyesi dünyanın enerji seviyesinin üstüne çıktığı takdirde, yani astrali geliştiği takdirde, varlığın tekrardoğuş istemi de ortadan kalkar.

Buna göre, dünya insanının tekrardoğuşlarla öğreneceği ve elde edeceği bilgi, kendi astral vibrasyonunu, dünyanın tezbedici enerjisinin üstüne çıkartıcı olması gerekmektedir. Bu takdirde varlık olumlu bir tekâmül yolu izliyor demektir. Bunun içindir ki, dünya insanının yaşam birimi süresince menfi tesirleri değil, ama müspet tesirleri şuuraltına indirerek astraldeki enerji merkezlerine doğru bastırması önemli bir husustur. Çünkü değinildiği gibi, bu durum astral vibrasyonu yükseltici faaliyetir.

Müspet tesirleri şuuraltına indirmek için dünya insanının hangi tarafını geliştirmesi gerekmektedir? Biz buna, kozmik yönde gelişen idrak diyebiliriz. Başka bir deyişle, astralin gelişmiş olmasıdır. Biyolojik özellikleri ve zihinsel muhtevası ile insanı dünyadan kopartacak olan böyle bir idrak çabası olacaktır. Aksi durumda olan her insan, sadece dünyaya hizmet eden bir varlıktır.

Devre sonu itibariyle ona uygun tekrardoğuşların dikkati çekici bir özelliği de, perispiritual varlığında âdeta bir peygamberin

bilgi seviyesi gibi güç ve kalite ile yüklü varlıkların dünyaya gelmeleridir. Ancak, bu tür varlıklar R.İ.M.'nin projesine uygun bir değişim içinde bulunan dünyaya tekrardoğuşlarında, o değişime uygun eprövlere girerler. Yani, varlıklarındaki yüksek seviyeli bilgi bu süre içinde bir şey ifade etmemektedir. Dünyanın içinde bulunduğu değişim her türlü değer yargıların, inanışların değişime uğradığı bir devredir. Ve insan varlığı da, ne denli bilgi sahibi olursa olsun buna uymak zorunluğundadır.

Dünya insanının tekrardoğuşa girmesi, varlığın vibrasyon seviyesi ile dünyanın vibrasyon seviyesi arasında benzeşimler olmasına bağlıdır, ama özellikle içinde bulunulan devrede, tekrardoğuşa giren varlığın önem vereceği husus, sanırsız değişimi iyi anlaması ve ona ayak uydurmasıdır diyebiliriz.

Bilindiği üzere ruhçulukta ruhun tanımı, "İrade ve iktidarı sayesinde intibak ettiği âlemlerin kanun ve icaplarına uyarak bilgi ve tatbikat için her istediği zaman plân tanzim ederek bedenlenebilen, şuurlu bir varlıktır." şeklindedir.

"İntibak ettiği âlemlerin kanun ve icaplarına uyarak" denildiğine göre, ruh varlığının tekrardoğuşunun intibak edeceği ortamla, uyumuna bağlı olduğu anlaşılır. Ancak, uyum denildiğinde bunu bir bütün olarak düşünmek doğru olur. Yani varlığın bilgi muhtevası, tecrübesi ve ihtiyaçları çok önemlidir. Fakat varlık, kendi isteğine bağlı olarak ve birtakım plânlar hazırlayarak tekrardoğuşa girerse de, bir varlığın tekrardoğuşu Görüp Gözetçiler'in değerlendirmelerine bağlıdır. Buna bağlı olarak tekrardoğuş hakkında iki şekilde düşünmek doğru olur:

1 - Varlık, istediği zaman plân tanzimi

ederek doğuyorsa şuurlu bir varlık.

2 - Şuurlu değilse isteğine bağlı olarak bedenlenemez. Yani, Görüp Gözeticiler'in değerlendirmelerine ve telkinlerine göre bir tekrardoğuşa girer.

Hangi şekilde olursa olsun tekrardoğuşa giren bir varlık, fizik kâinatın icaplarına ve niteliklerine göre hareket edeceğinden, kapalı şuurlu, bağımlı bir iradesi olacaktır. Biz buna, ruhun bağımlı iradesi de diyebiliriz. Yani, kapalı bir irade şeklinde meydana getirilen uyum, özel bir iradedir ve sebep-sonuç yasalarına göre meydana getirilir.

ANTROPI VE TEKRARDOĞUŞ

Dünya insanı yer yüzü eğilimlerini denetim altına alırken, yaşamdan haz duyma ihtiyacını da göz ardı etmemelidir. İnsanın haz ve elem arasında yaşamını sürdürmesi onun antropi tarzını ortaya koyar. Yani, bu ikilem insanın bir kısım alışkanlıklarının farkına varılmasını sağlar.

Ancak, varlığın beden yapısının molekül yapısını düzene koyabilme seviyesine gelebilmesi, onun bir anlamda negantropi duruma girmesi demektir. Yani varlık, bünyesindeki molekülleri yenileyebilecek bir kudrete erişebilmişse, o varlık için doğumun ve ölümün önemi de kalmaz.

Nefsânî eğilimler insan bedenini antropi yönünde, yani tükeniş yönünde etkilerken, ruh varlığı bu tükeniş engel olmaya çalışmaktadır. Çünkü ruh varlığı beden aracılığı ile bir kısım bilgiler elde etmektedir. Fakat, insan varlığı genelde antropik yasalara bağlı hareket ettiğinden tükeniş engellenememektedir. İnsan, ancak antropi yasaları içerisinde birçok tekrardoğuşlardan geçerek

negantropiyi elde edebilir. Bunun içindir ki, nefsi denetim altında tutmak öğretisi hemen her yol gösterici manevî bilgilerde vardır.

İnsan, menfî imajinasyon ve düşüncele- re engel olduğu sürece negantropik istikamete yönelmiş demektir. Bunun sonucu ise, değinildiği gibi negantropik yasalarına bağlanmak, yani kurtuluş olmaktadır.

İnsan öncelikle, ruh varlığı olarak bedeni araçından yararlanmak istiyorsa, onu dayanıklı hâle getirmesi gerekir.

Antropi yasalarına bağlı olarak tekrardoğuşa giren varlığın, antropiyi daha da hızlandırıcı zayıflıkları denetim altına alabilmesi önem taşır. Çünkü, böylelikle dayanıklılığını artıracaktır. Meselâ, kendini peşin hüküm gibi bir zayıflığa kaptırmış kişinin, ona zıt bir tesir üretir hâlde olabilmesi, kişiyi bir kısım olumsuz tesirlerden korur.

Ruh varlığının tekrardoğuşla meydana getireceği uyumun olumlu sonuç vermesi, onun, bedene bağlanmadan önce, bedeninin niteliklerini iyice kestirmesi gerekliliğine bağlıdır. Yani, şuur melekelerinin yapacağı tecrübenin nevine uyarlı olması önemlidir. Fakat insanın şuur melekelerinin tecrübelerinin uyumlu olmasından da öte, insanın her zaman Tanrı'sını hatırlaması, şükür hâlinde bulunması, sanırsız en gerçek uyum hâlidir.

Tekrardoğuşların birçok sebepleri olmakla birlikte, dünya insanı için en dikkati çekici husus; beşerî tekrardoğuşların öğrenim safhasını içeren tekrardoğuşlar olduğu, ama bunun yanında maddenin incelikleri üzerine deneyimler yapmak üzere tekrardoğuşa giren varlıkların da bulunduğuudur.

KSENOĞLOSI Tekrardoğuş'un Kanıtı Olabilir mi?

Yazan: James CRENSHAW Çeviren: Cüneyt KURDOĞLU

(Geçen Sayıdan Devam)

Stevenson, 1976'da bir Almanca Ksenoglosi örneği olan ilk raporunu yayımladı. Bu, ağrıdan kurtulmak için hipnoz altındayken, öğrenmediği yabancı bir dilde cevap vermeye başlayan, ana dili İngilizce olan bir ev hanımı Gretchen'in olayıdır. (ASPR, 70. cilt, sayı:1) Gretchen Almanca olarak, 19. yüzyılın ikinci yarısında, Eberswalde kasabasında, genç bir kız olarak yaşamış olduğunu söylemişti. 16 yaşında halk ve kilise otoriteleri arasında çıkan bir anlaşmazlık sırasında, Katolik olduğundan vahşice öldüğünü anlatmıştı.

Almanca konuşmasına rağmen Stevenson Gretchen'in hikayesinin bazı ayrıntılarını doğrulamada bazı güçlüklerle karşılaşmıştı. Kendisi ve Almanca Dili uzmanları da Gretchen'in bu dili kullanımında, gramer hataları ve hatalı kelime dizimi gibi birçok kusurların farkına vardılar.

Gretchen kendisini resmî bir eğitimi olmayan, bir genç kız olarak tanıttı. Yine de gerçekten, Almanca'yı çoğu kez anlaşılabilir ve cevap verir bir biçimde konuşuyordu.

Birkaç şüphe dolu yıldan sonra, Stevenson, süjenin doğal biçimde Almanca öğrenmediği konusunda oldukça ikna olduğunu söylemede hiç bir tereddütü olmadığını yaz-

dı. Yabancı dilde uzun konuşma materyali eksikliği olmasına karşın, Jensen olayında da aynı sonuca ulaşmıştı.

Bununla beraber, Gretchen olayında Stevenson'un çıkardığı en önemli sonuç Uttara/Sharada olayının heyecan verici kanıtlarıyla şimdi daha da güçlenen şu ifadedir: "Jensen olayını rapor ederken, bir yabancı dili konuşmanın bir yetenek olduğunu, yeteneklerin pratik olmadan edinilemeyeceğini, ne normal yolla ne de paranormal yolla iletilemeyeceğini ve bir kişinin cevap vererek konuşabileceği bir yabancı dili normal yollarla öğrenmediği gösterilebilirse; bu durumda bu dili başka bir zamanda öğrenmiş başka bir kişiliğin varlığı veya etkisini bu kişi üzerindeki kanıtlarına sahip olduğumuzu ileri sürmüştüm."

"Kısacası, gerçek-cevap verici ksenoglosi olayları, ölümden sonra insan şahsiyetinin devamıyla ilgili önemli kanıtları bana sağlamaktadır."

Stevenson, kişi "hükmedilme" belirtilemini (Transa girmiş bir kişinin, bedensiz bir şahsiyet tarafından kontrol edilmesi) veya tekrardoğuş kavramını kabul etsin veya etmesin, ölümden sonra yaşam kanıtlarının var olduğunu işaret etmektedir.

Ne Jensen, ne de Gretchen olayında bu iki yorum arasında sağlam bir karar veremediğini keşfetti. Uttara/Sharada olayında son bir değerlendirmede acele etmek için bir nedenden görmemektedir ve şöyle devam etmektedir:

"Cevap verici ksenoglosinin bir parnormal (normaldışı) süreçten geldiği sonucu çıkarmada, şu anda bana yeterince kanıt varmış görünmektedir. Yetenekler konusundaki varsayımlar kabul edilirse, cevap verici ksenoglosi olayları ölümden sonra insan şahsiyetinin devamını ve daha sonraki seanslarda da ksenoglosiyle birlikteki tezahürleri işaret etmektedir."

Uzun zamandan beri kendisini ölümden sonra yaşam ilkesine adanmış Stevenson, Uttara/Sharada olayındaki ölümden sonra varoluş biçimini nasıl ayırt etmektedir? Kendisi ve Pasriche değişik açıklama tercihlerinden aşağıdaki biçimde kurtulmaktadır:

MEDYOMLUK YA DA DAHA DA MÜMKÜN OLAN İRADE DIŞI "HÜK-METME" "American Journal of Psychiatry" dergisinde kısa bir raporda (sayfa: 1591 Aralık 1979 sayısı) ki bunun bir kopyası nazik bir biçimde FATE dergisine verilmiştir, şöyle ifade edilmektedir: "Bu olaydaki belirgin şahsiyet değişiklikleri medyomluk translarıyla bazı benzerliklere sahiptir, fakat farklılıklar benzerliklerden daha büyüktür. Medyomluk transları genellikle bir saat ya da en çok iki saat sürmektedir. Sharada ise günlerce, bazen haftalarca bu durumda kalmaktaydı.

Daha yakınlarda çıkmış (Temmuz 1980) ASPR dergisinde şöyle denilmektedir: Safhalar değiştiğinde meydana gelen belirgin şahsiyet değişiklikleriyle birlikte

Sharada kişiliğinin çabucak başlaması ve bitmesi, obsesif kişilik belirtilerinde gözlemlenen davranışlara çok benzemektedir. Benzer bir biçimde, her bir kişiliğin diğerinin geçirdiği olayları, tümünü olmasa bile unutuyor görünmesi, tekrardoğuş türünde bir olay olmaktan çok, obsesif kişilik belirtilerini hatırlatmaktadır.

Stevenson Fate Dergisi yazarına, alelade kişiliğın, yerini (kendisini genellikle bir ruh olarak tanıtır) bu kişiliğın başka bir yönünün aldığı olayların Hind Psikiyatrisi'nde obsesif kişilik belirtileri olarak adlandırılan bir terim olduğunu açıkladı ve sözlerine şöyle devam etti:

"Bizim çoğul kişilik olaylarına oldukça benzemekte, bu nedenle bu olayın tezahüründe parapsikolojik hiç bir şey yoktur."

Rapor şöyle devam etmektedir. "Bununla beraber cevap verici kseneolosinin özelliği, bunun böyle alelade bir obsesif kişilik belirtisi olmadığı fakat bunun yerine gerçek "hükmetme" olayı olabileceğini belirtmesidir. Bu, Sharada'nın dezenkarne bir kişilik olduğunu imâ etmektedir. Sharada 19. yüzyılda yaşamış ve ölmüş ve nerdeyse 150 yıl sonra Uttara'nın bedenine hükmeden ve onu denetleyen gerçek bir kişinin geriye kalan özelliklerinden ibarettir.

İKİNCİ ŞAHSİYET

1979'daki raporda Stevenson ve meslekdaşı şöyle anlatıyor: Olayın ikincil kişilik olaylarıyla da bazı benzerlikleri vardır, fakat bilinen ikincil kişilik olayları az ya da çok çağdaşlardır ve asıl kişilikler aynı coğrafî bölgede olduklarını iddia etmektedirler, halbuki Sharada, ülkenin başka bir tarafında

Lütfen sayfayı çeviriniz.

yaklaşık 150 yıl önceki bir hayatı tarif etmişti. Dahası, bilinen ikincil kişilik olayları "paranormal güçlere" sahip değildir. Bununla birlikte bazı ender istisnalar olabilir. Sharada'nın Bengal Dilini akıcı konuşma yeteneği, fikrimizce, paranormal yollarla edinilmiş bir yetenektir. (Bu yeteneğin daha önceki bir tekrardoğuşla edinildiği veya bir başka kişilik tarafından öğrenildiği anlamına gelir).

Bazı çoğul kişilik olaylarında, ikinci kişiliğin, alışılmış ya da ana kişiliğin yaptıklarını bildiğini ve sonradan bunu hatırlayabildiği gözlenmişti, oysa ana kişilik, ikinci kişiliğin davranışlarıyla ilgili bir hatıraya sahip değildir.

Kişiliklerden birinin, diğerinin faaliyetleri hakkında hiç bir şey bilmediği iki taraflı amnezi (unutma) olayları da vardır. Her iki kişilik de uzun yıllar boyunca sırayla hâkim duruma geçebilir. Psikiyatrik olaylardaki hastalar da, yaşamlarında değişik dönemlerde davranış ve hafıza değişiklikleri gösterebilirler.

Araştırmacılar, mevcut olayın ikinci türden çoğul kişilik olaylarına benzediğini bildiriyorlar. Diğer önemli fark da, süjenin doğumundan önce sona ermiş bir hayatla ilgili olayları, araya giren ikinci kişiliğin hatırlamasıydı. Böyle bir sonucun tekrardoğuş kuramını desteklediğine inanıyorlar.

HAYAL—KURGU VARSAYIM

Kanıtlar, cevap verici ksenoglosinin tanımını destekliyorsa, bu fikirden kolaylıkla kurtulunabilir. Batı Bengal'de Sharada'nın bahsettiği küçük köylere yapılan ziyaretlerle beraber, Uttara'nın hayatının tüm değişik yönlerini içeren yorucu araştırmalardan sonra, araştırma ekibi, Uttara'nın öteki kişiliğinin konuştuğu akıcı Bengali dilini kalıtımsal olarak edindiği veya ilettiği ayrıntılı bilgiyi normal yollarda elde etmiş olabileceği konusunda çok az bir ihtimalin olduğu sonucuna vardılar.

Buna ilâveten 19. yüzyıl secere kayıtlarına bakıldığında, bu kayıtlar Sharada'nın akrabalarıyla ilgili verdiği bilgideki bir ailenin erkek üyelerini gösteriyordu. Sharada tarafından bahsedilen akrabalarından birisi Bengali nüfus kayıtlarında bulunamadı. Fakat ayrı bir araştırma adı içerip kayıp bir belgeyi açığa çıkardı. 1827 tarihli bu belge, bu adamla, Sharada'nın kardeşi ve amcası olan diğer iki aile üyesi arasında bir mal mülk anlaşmasıydı. Sharada bu adlardan daha önce bahsetmişti ve her iki ad da nüfus kayıtlarında vardı. Araştırma, Sharada'nın Bengali ziyaret ettiğini belirten hiç bir bilgiyi ortaya koymadı.

(Devam edecek)

Fizikî bedeni terkettiğimizde: maddenin, alıştığımız katı bir direnç gösterdiği bir dünyadan tamamiyle farklı bir âleme geçiyoruz. Maddemiz tahayyül etkinliklerimize, istegimize uyabilir, bize itaat edebilir. Bu, rahatça geliştirebileceğiniz bir veridir.

Albert PAUCHARD

Astral Âlemde Neler Oluyor?

Selman GERÇEKSEVER

(Geçen Sayıdan Devam)

B edensiz varlıklar spatyoma ilk adımını atarlarken genellikle teşevvüş içindedirler ama bu teşevvüş her zaman yukarıdaki örnekte olduğu gibi (dış görünüş olarak da olsa) neşeli bir şekilde geçmez. Aşağıda örnek de teşevvüşe bir örnektir ama, daha değişik bir hâl içindedir bedensiz varlık: Son hayatında mezara diri diri gö-

mülen bir insanın, öldükten sonra dahi korkunç akibetinin imajları hâlinde devam eden duygularını göstermektedir bu örnek.

"Servi ağaçlarında inleyen rüzgârın sesini işitecek miyim? Canlı olarak beni bir tabuta koyacaklar mı? Mezarın buz gibi soğukluğunu duyacak mıyım? Ölüler diyarında tek başına canlı kalarak..." (Bu ifâdeler şahsın henüz mezara girmeden önce, herkesin kendisine, ölmeden, öldü dediği zamana ait intibaldır.)

• "Tüm feryatlarıma, tüm umutsuzca yakarılarıma rağmen bu korkunç vaziyette kalıyorum. Her şeyi duyuyorum, vücudum lime lime oluyor, parçalanıyor. Ben şimdi bir iskeletten başka bir şey olmadığını duyuyorum. Beni neden acele gömdüler?"

"İstraplarım geçmişti. Tatlı bir dinlenme dönemine girmiştin. Doyurucu bir uyku başlamıştı. Ve hemen gene sağlığıma kavuşmak üzere idim. Tam o sırada birden haykırışlar ve ağlaşmalar duydum. Bir masanın üzerine beyaz bir örtü ile iki yanan mum arasında İsa'nın heykelini, kutsal suyu ve bir şimşir ağacı dalmı getirip, koydular. Dostlar defin merasimini hazırlıyorlardı... Yarabbi, ben dalmış olduğum uyuşuk hâlden bir türlü kendimi kurtaramıyorum."

"Ertesi günü bir tabut getirdiler. Çocuklarım son defa üzerine atıldılar: Artık bir kadavra zannettikleri canlı bedenimi kucakladılar. Ve tabuta yatırıldım. Tabutu kapatmak için üzerine mihlanan her çivi sanki bana saplanıyor gibi oluyordu. Çocuklarım terketmek, canlı olarak gömülmek! Ve 'Ber sağım.' diye bağırمامak. Bundan sonra alay yola koyuldu. Kilisede papazların dualarını işitiyordum. Bu sırada gerçekten, ölmeği ne kadar özlüyordum. Alay mezarlığa girdi. Henüz herşey kaybolmamıştı. Daha ümidim vardı. Belki dilim çözülür diye umutlanıyordum. Belki bu sâyede bir ses çıkarabilirdim, fakat heyhat. Hiç hiç. Donuk ve anlaşılmayan sesler çıkararak üzerine küreklele toprak atılmaya başladı. Bende haykırmak için hiç bir güç yoktu."

Lütfen sayfayı çeviriniz.

"Bitkin bir hâlde uyudum. Ne kadar uyudum? Bilmiyorum. (Bedensiz varlığın buradan aşağıki intibaları, spatyomdaki hayatının ilk adımlarına âittir.) Uykumda korkunç bir kâbus başladı. Bedenimin yavaş yavaş kaybolduğunu gördüm. Kemiklerim ruhumu donduruyordu. Şimdi benim etim ve kanım nerededir? Benim bedenim ne oldu? Bu bedenim tabuta konmuştu. Müthiş, müthiş."

Bu bedensiz varlığın spatyom vasıtaları maddeten, bedenle olan ilgisini çoktan kesmiştir. Onun kendisini hâlâ mezardâ görmesi, kemiklerinin soğukluğunu duyması ve facialı sahnelerin içinde yaşaması imajiner fakat kendisi için objektif hâllerdir ve o bedensiz varlığın müşevveş durumuyla ilgilidir.

Bedensiz varlıkların spatyomun ilk merhalelerindeki bu teşevvüş hâlleriyle ilgili örnekler gerek Ruh ve Kâinat, gerekse Ruhlar arasında isimli eserlerde Dr.B.Ruhselman'ın çok değerli yorumlarıyla sürüp gitmektedir.

SPATYOMDA İLK MERHALEDEN SONRASI

Spatyomun yukarıda örneklerini verdiğimiz ilk merhalesindeki varlıklar bu 'kendiliğinden tahayyül devresi'ni atlattıktan sonra 'şuurlu tahayyül' hâline geçerek, bedensiz hayatlarına devam ederler. Bedensiz varlıkların spatyomdaki durumlarının onların ruhsal evrim düzeyleriyle yakından ilişkili olduğunu söylemiştik. Tekrar dünyaya inmek, hem de süratle inmek gereği spatyomun bir çok geri varlıklarında dayanılmaz bir itilim hâlinde bulunur. Dünyanın maddesel iştihalarını doyuramamak hırsı geri varlıkların ilk merhaleden sonraki gerçek işkenceleri olur. Uzun süre aç bırakılmış bir kedinin mutfak kapısını tırmalaması gibi, bu aşağı çekici duyguların etkisi altında kıvrılır dururlar. Bu duygularının etkisi altında yine değişik imajinatif ortamlarda bulunurlar. Birçok bedensiz varlık, rehberlerinin de yardımıyla bu merhaleden gerçek durumunun farkına varır ve tekrar bedenlenmek üzere ha-

zırlıklara girer. Yeni hayatının plânını hazırlamaya koyulur, ya da buna rehberleri tarafından iknâ edilir. (Ayrıntılı bilgi için bakınız: Ruh ve Madde Yayınları'ndan 'Geçmiş Yeniden Yaşadılar' ve 'Doğmadan Önceki Hayatımız')

DAHA İLERİKİ MERHALELER

Fakat, spatyomda başka bir kısım bedensiz varlık dünya ile bağlantılarını gevşetmiş olduklarından, spatyomun ilk merhalesini atlattıktan sonra asıl vibrasyon düzeylerine uygun merhalelere kendiliklerinden çekilirler. Artık bu düzeydeki etkinlikler şuurlu ve bilerektir. Etkinlikler (yine imajinatif olmak üzere) kendi yükselişlerine olduğu kadar, başka bedensizlerin yükselişlerine de yöneliktir. Bu açıklamalarımızı yine ruhlar âleminde verilen iki küçük örnekle süslemeye çalışalım:

Örnek— 1. Leon Denis: "Faziletkâr bir ruh, ihtiraslarını yenip zafer ve ıstırap vasıtası olan sefil bedenini bıraktıktan sonra sonsuzluk içinde yükselir. Ve spatyomdaki kardeşlerine kavuşur. O karşı konulmaz bir kuvvetin etkisiyle âhengin ve ihtişamın bulunduğu muntikalarda dolaşır. O, kendisini dünyaya bağlayan zincirin koptuğunu, uzaklıkları kavramak yeteneğinin arttığını, sınırları olmayan boşluklara daldığını, âlemlerin yörüngesini aşmış olduğunu görmekten dolayı ne büyük hafiflik, ne tatlı sevinç duyar..."

Örnek— 2. Papus: "Hamdolsun ki dünyadayken geliştirmiş olduğum iradem yeni uzviyetimin gerçek bir itici gücü oldu. Ve 'arzu' da tüm etkinliklerin mihreri hâline geldi. Hareket işi âni oluyordu ve bu âlemin herhangi bir yerine gitmek arzusuyla yapılan ufak bir irâde darbesi, âni olarak bulunmayı mümkün kılıyordu. Bu suretle hareket noktasıyla varılan nokta arasında intikâlin bulunmaması bir dünya insanının çok güç kavrayabileceği duygulardan biridir. Ben enkarne olduğum zaman, rüyada dünyanın kırlarında

uçardım. Böylece rüyada uçarken alınmış duygular, buradaki âni yer değiştirmelerden elde edilen saadet hakkında kaba bir fikir verebilir."

Bunlar ve daha bir çok örnekten anlaşılmaktadır ki bir bedensiz varlık zamanını tâyin edemediğimiz ve kendisinin de anlayamadığı bir teşevvüş döneminde sonra çevresiyle olan ilişkilerini anlamaya başlıyor ve oradaki durumunu dünyadakiyle karşılaştırabilecek hâle geliyor. Bu durum bize ister istemez spatyomun kendi içinde çeşitli vibrasyon seviyelerinden oluştuğunu düşündürüyor. Bedensiz varlıklar ruhsal evrim düzeylerine göre şu ya da bu kademedede bedensiz yaşamlarını sürdürüyorlar. Ruhsal evrim düzeylerine göre hiyerarşi burada da geçerli. Yukarıda da belirttiğimiz gibi bedensiz varlıklar ruhsal evrim düzeylerine göre kendi durumlarına uygun, titreşim farklılıklarından oluşmuş astral kademelerde ne kadar uzun olursa olsun geçiçi olarak ihtiyaçlarının gerektirdiği etkinliklerde bulunurlar. Gerekirse maddesel âlemlere tekrar tekrar enkarne olurlar.

Kuşkusuz astral âlem sâdece ölümle müşâhede edilen bir mekân değildir. Yukarıdaki örnekler de hemen belli etmektedir ki medyomsal çalışmalar astral âleme açılan pencerelerdir. Bunlardan ayrı olarak rüyalar ve astral porjeksiyon çalışmalarında da astral âlemlerle temas sözkonusudur. (Ayrıntılı bilgi için hakkınız: Şuur Projeksiyonu, Metin Kiraz)

Görüldüğü gibi astral âlemlerde bedensiz varlığın şu ya da bu durumda bulunması çok büyük ölçüde dünyadaki yaşamıyla ilgilidir.

Asıl önem verilmesi gereken yaşam dünya yaşamıdır. Gerçekten zor olan dünya yaşamının meddenin geriletici tesirinden uzak bir şekilde geçirilmesi insana hem spatyom yaşamında hem de ondan sonraki bedenli yaşamlarında büyük merhaleler kazandıracaktır. Dünya öğrenme yeri değildir, uygulama yeridir. Yukarıda öğrendiklerimizin bedenli uygulamasını yaparız. Bedenli uygulama içinde bulunurken, yukarıda öğrendiklerimizi hatırladıkça dünyada öğrendiğimizi zannederiz. Dünya planetine enkarne olan varlıklar, yani onun toprağında bedenler edinmiş varlıklar olarak 'Dünya Ana'ya hizmet etmek zorundayız. Kutsal metinlerde sözü edilen, "Dünyayı yenmek." Dünya Ana'ya hizmet etmek mecburiyetinden kurtulmaktır. Bu aynı zamanda nefsanîyettir. Tekâmül için yapılan her tür hareket nefis terbiyesine girer. Nefis terbiye edebilmek için de onu tanımak. Onu tanımadan ona hâkim olunamaz. Nefis yönetimi şuurlu hareketi gerektirir. Bu nedenle kendimizin ne olduğu hakkında samimi araştırma yapmak çok önemlidir ve çok zordur. Bundan dolayı 'sırat köprüsü'nün dünya yaşamının kendisi olduğu doğrudur. Nefsanîyet çukuruna düşmeden bu köprüden geçenlere ne mutlu...

DUYURU

SALI KONFERANSLARI:

Derneğimizin geleneksel *Salı Konferansları* 36 yıldan beri süregelmektedir. Dernek binamızda, saat 19.30 - 20.30 arasında; İnsan, Ruh, Yaşam, Ölüm Ölüm Ötesi, Ruhsal İdare Mekanizması, Mutlak gibi konuların işlendiği konferanslarımıza giriş ücretsiz ve serbesttir. Geç kalınmaması rica olunur.

Adres: Hasnun Galip Sokak Pembe Çikmazı No:4 D:8 Beyoğlu/İST.

KARMA

Karma: Varlık olarak; ister fizik, ister duygu, ister zihin plânında olsun, yaptığımız her türlü aksiyonun cevapları, yansımaları, etkileri....

Bir bakıma otomatik işleyen bir yasa; varlığın bilgi edinmesinde yararlanılan mekanik bir sistem... "Ne ekersen, onu biçersin!" ifadesi, bu deterministik yasayı, bu sebep-sonuç yasasını çok iyi açıklıyor.

Nasıl işliyor bu mekanizma?

Kendi şuur seviyesine göre, varlık, bilgi peşinde... Dolayısıyla bir faaliyet içerisinde. Her faaliyeti, bir titreşim yayınlaması demek. Bu titreşim; bir kabul, bir kavram, soyut bir şey değil; fakat, algılama vasıtalarımızın dışında olmakla beraber, süptil seviyede intişar eden, yüksek psişik frekanslı bir dalga tarzında yapıya sahip.

Öyleki, bir bumerang gibi atana geri dönme özelliğinde, ya da bir yoyo gibi uzaklaşıyor ve gene geri geliyor... Tepemizde dolaşan bir bulut gibi...

İntişar eden enerji iki cins olabilir:

a - Müspet (pozitif),

b - Menfi (negatif).

Hangi tür enerjiyi yayınlıyorsanız, size o tür bir enerji geri geliyor; Görüp Gözetici Varlıklar bu mekanizmadan da yararlanarak bizleri bilgiye doğru güdüyorlar; bizi içten yönlendirerek olaylara sokup çıkarıyorlar. Bu ayrı bir konu...

Bilmeden, şuursuzca ve bilgisizce yayılıyorsa, müspet enerji de menfi enerjiden farkıdır. Şu bakımdan ki: Kötü giderek kötüye, iyi giderek iyiye gider eş koşarak...Her iki hâlde de çöküş, atalet, bilgiden uzaklaş-

ma söz konusudur. Şuursuzca yansıttığımız müspet enerji, bize gene şuursuzca yansıcaktır; "Üzümü ye de bağı sorma!" gibi... Fakat amaç bu mu, yoksa o enerjiyi, şuurlu faaliyetlerimize destek olsun diye celbetmek mi?

Fakat aslanan, her iki enerjiyi de bir amaç için kullanabilme gücünü kazanmak; müspet ve menfi enerjilerin üstünde, onların hakimi olmak. Buna, kaderle boy ölçüşmek diyebiliriz. İnsan - üstü varlıkların harcı bu... Biz şimdilik menfi oklardan kurtulmayla meşgul olmalıyız...

Menfi fiillerimizin enerji okları da peşimizde, müspet fiillerimizinki de... Netice itibariyle her ikisi de ok... Şu andaki fiillerimizin neticesini almamıza her ikisi de engel olabilirler. (Çünkü bizden şuursuz olarak yayılmışlardır)... Bunlardan nasıl kurtulabiliriz? Özellikle bizi yakından ilgilendiren menfi oklardan...Yani, karma mekanizmasıyla oynayabilir miyiz, etkisini nasıl hafifletebiliriz, okların yönünü nasıl saptırabiliriz? Çevremizde nasıl bir psişik alan oluşturalım da, bu kalkan bizi menfi karma oklarından korusun? Bunu aramak bencillik midir? İhtiyaç duyulan bilgi alınmışsa, amaç nefse hizmet değilse, hayır, bencillik değildir.

Karma okunun yönü değişir mi?

Biliyoruz ki, fiillerimizin akabinde (ne zaman, nerede ve nasıl olduğu meçhul), bize yansıyan tesirin niteliği, niyetimizin niteliği ile orantılıdır. Bir insan öldürmüş olabilir; bu fiil, nefsanî, vicdanî ya da kaza eseri işlenebilir. Fiil her durumda aynı, ama yansımaları farklı olacaktır. Bu yansımaya geleceğimiz-

le alâkalıdır, biz ise geçmiş fiillerimizin, üzerimize gelen karmik oklarından nasıl sakınacağımızı araştırıyoruz.

Amaç "A" bilgisini elde etmekse ve ben şimdi "A" bilgisini elde etmişsem, onu elde etmek için daha önce işlemiş olduğum hatalı fiillerin ağır yansımalarına gene de muhatap olmak zorunda mıyım? Olmamam gerekir, mantıksız olur bu. Burada en önemli husus, acaba bilgiyi gerçekten bünyeme mallettim mi? İllâki fizik plânda tatbikatı kasetmiyorum; gerekli tefekkürle o bilgiye nüfuz edebildim mi?..Bunu nasıl anlayabiliriz?

Fakat bilgiyi alsanız bile, ok yolda, geliyor...Yasa mekanik...engel olmalı. Bu engelleme işini, bizim adımıza Yukarısı yapıyor. Yoksa yük dayanılmaz olur... İşte, gerçek Görüp Gözetilik, affedicilik!... Yukarısı, varlığını mekanik sebep - sonuç çarkına kaptırıyor...

Yukarısı, bu işi belli mekanizmalardan yararlanarak yapıyor; sihir, büyü, mucize, soyut bir fiil yok! Evren yasalarından yararlanıyorlar, çünkü işleyişi biliyorlar.

Biz de kendi çapımızda benzeri bazı tedbirler alamaz mıyız? Alabilmeliyiz, almamız gerekir. Örnekleri var...

Tek bir şart söz konusu: Almamız ıca-beden bilgiyi almış, hıfzetmiş olmamız gerekir. Bilgi elde edilmeden majik yollarla bu mekanizmayla oynayanlar, çok yazık ederler. Geçici yükselişleri, daha derine düşmelerine sebebiyet verir...

Almamız gereken bilgiyi aldığımızı e-min miyiz? İnsanın amaç uğruna, icaplar dahilinde kendinden vazgeçmesi bir ölçü olabilir. Cevabı, çok derinden gelen vicdan

taçlı ince bir sezgi verebilir ancak...

İnsanın zaman içinde âdeta geriye dönüp kendisiyle hesaplaşması gerekir; defterde alacak - verecek kalmayınca kadar... Geçmişten ve gelecekte nefsi için korkmamak ve bencil umutlar taşımamak...

Menfi enerjiyi, müspetle nötrale edebilmek; müspet enerjileri artırmak, kalkanları güçlendirmek ve genişletmek meselesiyle karşı karşıyayız.

Nasıl? Müspet enerjiyi "ŞUURLU" olarak yaymak... O hâlde intişar ettirdiğimiz üçüncü tür bir enerji ile karşılaşyoruz: (İlk ikisine "a" ve "b" dedik) Nötr edici enerji ("c" diyelim). (Şuurlu enerji, hayır enerjisi, müspet ve menfi enerjilere hakim bir enerji).

Müspet enerjiyi şuurlu olarak iki şekilde yayabiliriz:

1- Karşımıza çıkan her olaya, maddesel zarara bile uğrasak, kasıtlı olarak yani bilerek, isteyerek, müspet enerji üretmek adına dahil olmak. Bu zaten vicdanlı bir yaşayış demektir; akıldan ziyade yüksek sezgilerle yaşamaktır.

2 - Yoğun bir tefekküre girebiliriz, hiç olmazsa zaman zaman. Tefekkürün konusu: Birlik ve O'nun her şeyin üstünde olması...

Zaman içinde geri dönmeye bile gerek yok. Her menfiligi silip süpüren yüksek seviyeli bir yöneliş (gerçekten yapılabilirse) mucizeler yaratır. Bu düşüncüyü gerçekten giyinebilirsek, ama gerçekten giyinebilirsek hangi menfi karmik ok bizi yıkabilir?...

Yoğun bir teslimiyet, Tek'lik fikrine konsantrasyon... Geleceğe yönelik yükleri bile siler...

Umuda Dönüşen Umutsuzluk

M. Dewey Bogart

1910'da 12 yaşında bir çocukken, Buffalo'da oturan, benden 22 yaş büyük ağabeyim John Albert Bogart, menenjit ile birlikte sarılık hastalığına yakalandı. Durumu çok ciddiydi. İki hafta süreyle komada kaldı.

Devamlı bir hemşire tuttuk. Aile doktorumuz olan Dr. Percy Cripps, John'un aşırı derecede peklilik çekmesine şaşırıyor, bu sebeple de, yemek yemesine müsaade etmiyordu. Kan dolaşımı neredeyse durmuş, vücudu mavimsi bir renk almıştı.

Dr. Cripps babama, John'un ölümünün yakın olduğunu söyledi.

Her ne kadar şiddetli kar fırtınası ulaşımı zorlaştırıyorsa da, babam Charles Bogart, Dr. Cripps'den, aralarında kan naklindeki yeni buluşlarıyla ünlü Dr. Roswell Parks'ın da bulunduğu, Buffalo'nun önde

gelen üç doktorunu, konsültasyon için çağırmasını ısrarla istedi. Dört doktorun bütün gece boyunca devam eden müzakeresinden sonra, tıbbın daha fazla bir şey yapamayacağını açıkladılar ve babama cenaze töreni için hazırlıklara başlamasını söylediler. Babam, peşin olarak bir hazırlık yapmaya karşıydı, fakat bu noktada her şeyi yapmaya rıza gösteriyordu. Kuzenim Albert Gravener, babama, hastalıkları ruhsal şifa ile tedavi eden, bu hususta olağanüstü başarıları olan birisinden söz açarak, ona haber göndermelerini rica etti.

Dr. J. Van Allen eve girer girmez, umutsuzluk umuda dönüştü. Tedavi altında olan hastasıyla yalnız kalmak istediği için herkesi dışarıya çıkardı, fakat babam onu anahtar deliğinden gözlüyordu.

Ellerini John'nun üzerine koymuş ve dua etmeye başlamış....

John, bir saat içerisinde şuurunu tekrar kazandı ve "Açım, bir şeyler yemek istiyorum." dedi. Bir ay sonra işine dönebilecek kadar iyileşti.

Daha sonra öğrendik ki, Dr. Van Allen, aynı zamanda bir cerrahmış, fakat teknik imkânları kullanmadan yaptığı tedavideki başarısı olağanüstüydü.

Kardeşim John 80 yaşına kadar yaşadı.

(FATE'den

M. ÖNCÜ çevirdi.)

ALKOL DÜŞMANI BEDENSİZ

Alex Richardson isimli şahıs 400.000 İngiliz lirası harcayarak 18. Y.Y'dan kalma bir ahır restore ettirerek meyhane hâline getirmesinden sonra yapılan bir ruhsal irtibatla, celseye gelen bedensiz varlık söz konusu değişikliği hiç tasvip etmediğini bildirek, hele o yerde alkol satılmasına tamamen karşı olduğunu ısrarla ve hiddetle ifade etmiştir. Yapılan araştırma ve soruşturma sonunda, belirtilen eski ahırda gerçekten de alkol tüketimine karşı olan yaşlı birinin hayvanlara bakmakta olduğu ve orada öldüğü ortaya çıkarılmıştır.

(PARAPSYCHOLOGY
REVIEW'dan)

Hoca Tahtası Doğru Söylemişti

Lois Silvers

1979 Aralık ayında kocamla birlikte Wisconsin de bir çiftliğe, çoğunluğunu işçilerin oluşturduğu bir misafirlige davet edilmiştik. İşçilerin çoğu tanıdık ve kocamın maiyetinde çalışan kimselerdi. İyi bir akşam geçirmiştik.

Tam ayrılmak üzere kalktığımız sırada "hoca tahtası" ile ilgilenen bir grup çekmişti dikkatimi. O zamana kadar "hoca tahtaları"ndan sözedildiğini birkaç kez işitmiş, fakat cid-

diye almamış, hatta onun hoşça vakit geçirme araçlarından biri olduğunu düşünürdüm. O sırada oradaki "hoca tahtası" nı bir iki soruyla sınamak istemiştim. O günlerde ailemizin en önemli olayı olan oğlum Mark'ın çocuk beklemesiydi. Doktorlarının ifadesine göre, ilk çocukları 5. Mart'da dünyaya gelecekti. "Hoca tahtası" önünde dikilerek oğlumun bebeğinin kız mı, erkek mi olacağını sordum. Cevap derhal gelmişti: Kız. Biraz şaşırmıştım ama bu tahmi-

nin doğruluk payının %50 olduğunu düşünmekten kendimi alamadım. Bundan sonra hemen ikinci soru geldi aklıma: Bebek hangi tarihte doğacaktı. Çok beklemeden onun da cevabı geldi: 3 Nisan. Bununla yetinerek oradan ayrıldım. Olayı bebek dünyaya geldikten sonra tekrar hatırladım. Bebek doktorun tahmininden, yaklaşık bir ay sonra ve "hoca tahtası"nın belirttiği tarih olan 3 Nisan'da kız çocuk olarak dünyaya gelmişti.

(FATE'den)

Bayan Öldü

Dorothy Reed

Büyük teyze Maude Flint'in resmi, dört yaşındaki oğlum Jimmy hatırlayınca kadar aynı yerinde durmaktaydı.

Maude teyze, Oregon'dan batı'ya hiç gelmedi, fakat onunla çocukluktan beri haberleşirdik. Mektuplar vasıtasıyla aramızda yakın bir dostluk kurulmuştu. Maude teyze bir spirüalist idi, fakat ben aşağıdaki olaya kadar böyle

şeylere hiç inanmıyordum.

1925 senesinde bir gün yemeğimizi henüz birtirmiştik ki, Jimmy oturma odasına gitti ve Maude teyzenin resmini alıp getirdi.

"Anne, bayan öldü." dedi. Hemen resmi ondan aldım ve "Hayır, canım, Maude teyze şu anda çok sağlıklı, neden böyle bir şey söyledin, sebep ne?" dedim. "Çünkü öldü, biliyorum!" diye ısrar etti.

Omurgama, yukarıdan

aşağıya şiddetli bir sancı girdi. "Jimmy, bir daha böyle bir şey duymak istemiyorum!" dedim emredencesine.

Kısa bir müddet sonra telefon çaldı. Telefon Corvallis'den geliyordu, büyük teyze Maude'nin kısa bir süre önce öldüğünü haber vermek için aramışlardı! Fakat aklımın almadığı husus, oğlumun bu olayı önceden bilmesi idi.

(FATE'den

M. ÖNCÜ çevirdi.)

Gücümüzü Dengeli Harcamak Zorundayız

DENGELİ YAŞAMAK

İkili sistemin câri bulunduğu bir dünyada yaşıyoruz. Her şeyin mutlaka bir karşıt unsuru mevcuttur. Yani elimizde, iki kefeli bir terazi her zaman bulunacaktır: Bir gözüne -kefesine- attığımız bir şeyin karşıtını da diğer kefesine atabilirsek, terazimiz dengede kalır. Örneğin, yüz gram ağırlığın dengesini, yine yüz gram ağırlıkla sağlayabiliriz. Bu maddesel denge, maddelerin maddelerle tartılmasıyla sağlanır. Ama, madde dışı dengelerin korunmasında, mutlaka karşıtlarının da rolü olacaktır. Ve böyledir de...

İyinin kötüsü olmadan, müspetle menfi düşünülmeden, akşamla sabah, geceyle gündüz birbirini izlemeden, maddî ve manevî bir hayat yaşanmadan, dünyadaki ömrümüzün yaşanıldığı söylenemez...

Birer spiritalist olarak biliyoruz ki, iki yanımız, iki yönümüz vardır: Biri maddesel, diğeri ruhsal (Yani, maddî ve manevî)...

Maddemize, yani bedenimize, sağlıklı yaşayabilmek için gereken ilgiyi göstermek mecburiyetindeyiz. Ve bu ilgiyi, ne kadar bilgili ve de isabetli gösterebilirsek; bu ilginin yerli yerindeliği kadar -bedenen- rahat oluruz...

Bu ilgi, bu maddesel gereklilik, terazinin bir kefesinde... Öbür kefesine de, bu bozulan dengeyi sağlayacak olanlara ilgi gösterip gerekenleri koymazsak; bedenlen sağla-

dığımız rahatı, ruhen sağlayamamış oluruz...

Muhakkak ki, her iki yöne de göstereceğimiz ilgi ve sağlayacağımız denge, bilgilerimiz ve bu bilgilerimizin isabetliliği oranında olacaktır.

Bedenimizin sağlıklı ayakta kalabilmesi için bilimimiz neler bulmuş ve neler önermişse; bizler de bunlardan yüzde kaçını uygulayabiliyorsak; bedenlen sağlıklı olabilimiz, bunlara uygun bir nispet gösterir...

Keza ruhen sağlıklı olabilmemiz için de, bilimimiz neler diyebilmişse, o ölçülere uygun sağlıklıyız, yahut sağlıklısız diyebiliriz...

Bedenen beslenmede yüzde yüzlük bir anlaşma nasıl yoksa; ruhen beslenmede de yüzde yüzlük bir anlaşma henüz mevcut değildir...

Dengeli bir yaşam için zaman neler hazırlıyor, bilemeyiz... Ama elimizde bunu sağlayacak bazı bilgiler mevcuttur. Yüze yüzlük bir dengeyi kurmasak da, hiç değilse kapasitemizin âzamisini uygulayabiliriz...

ENERJİNİN DENGELİ HARCANMASI

Sâdık Dostlarımıza, 4 Aralık 1965 günü özet olarak şöyle bir soru sormuşuz:

"Derneğe olan ilgimiz ve bağımlılığımız, aile çevremiz, yakınlarımız ve de bizi tanıyanlarca, aşırı ve menfi bir tutum olarak

görülmektedir. Bu aşırılığa ve menfilige siz ne dersiniz?"

Sâdik Dostlarımız, bugün de hâlâ mevcut böyle bir durum için şu önemli cevapları vermiş:

"Siz, muhakkak ki onlara, makul şekilde hareket etmek mecburiyetindediniz. Enerjinizi, muvazin (dengeli) şekilde harcamazsanız, neticede zararlı olacak olan gene sizsiniz."

"Muhakkak ki, her organizasyonun kendi dairesinde bir mes'uliyeti vardır ve her mes'uliyet, kendi puanı itibariyle bir diğerinden aşağı kalmaz."

"Bunu, bütün günlük hayatınıza, aynı derecede tatbik edebilirsiniz, aksayan hiç bir noktanız hemen hemen kalmaz."

"Cemiyet (Dernek) içerisindeki mes'uliyet duygunuz ne derecede gelişmişse; bunun dışında bulunan her türlü mes'uliyet duygunuz da o derecede gelişebilmelidir."

"Sizden istenen, Cemiyet (Dernek) inkişafı değil; fikri ve ferdi inkişaftır. Çünkü Cemiyet (Dernek), her şeyi itibariyle başka bir organizasyona dahildir..."

"Mâkul olarak halledebilirsiniz işinizi..."

Aşırılık için bize bunları diyor...

Menfilik için de şunları demiş Sâdik Dostlarımız:

".....Menfi reaksiyonlar, umumi olarak geri tesirlerdir. Meselâ bir kimse, harekette bulunur ve yanlış bir netice elde eder. Bir menfi durumla karşılaşır. Orada meydana gelen saha, menfi bir sahadır. Her menfi olan, geridir. Bu, kâinatın yapılışı, nizamı dairesinde böyledir."

"Şimdi, eğer bir hâdisede bir menfi tesir meydana çıkıyorsa, hâdisenin mekânında ve diğer şartlarında, esas itibariyle bu menfiligi çekecek bazı netice istihsali çok zor veyahut hiç mümkün değildir."

"Bu durumda, faaliyetlerinizin müspet hâlde mütalâa edilmesi bakımından, her şeyden önce muhitinizdeki menfi tesirlerin ve menfi tesir kaynaklarının mecralarını değiştirmek veyahut izâle etmek mecburiyetindedir..."

Görülüyor ki, yine işin içine denge unsurunu girmektedir...

Her birimizin, özel uğraşları yanında, bir de ev ve iş hayatı mevcuttur. Bütün ağırlığımızı bu özel uğraşımıza verirsek, denge bozulmuş olmaz mı?

Evde aile fertlerimize, işte iş çevremize olan mes'uliyetimizi bir kenara itmeyiz.

Evli bir insansak, muhakkak ki, eşimize ve çocuklarımıza karşı birtakım sorumluluklarımız, mecburiyetlerimiz vardır... Bunları yerine getirmeyip de, onları ihmal edersek; menfiligin kaynağını biz yaratmış oluruz...

Keza işimize olan ilgimiz de ihmale uğrarsa; menfiliklere dönüşen iş çevremizden bir gün atılmak da kaderimiz olabilir...

Mâkul şekilde davranmanın anlamı, hem vicdanlı ve hem de akıllı olabilmektir. Yani bir tarafa ağırlık vermek, diğer tarafa karşı vicdansız ve akılsız hareket etmektir ki, yüzdeyüz böyle olmasa da, terazimizin dengesini yine de sağlamış olamayız... Ancak, her iki tarafın da hakkını teslim edercesine akıllı ve vicdanlı olabilirsek; işte o zaman dengeyi sağlamış ve bunu sürdürebilsek, dengeyi korumuş oluruz.

Enerjimizin muvazin (dengeli) olarak harcanması budur.

Aile organizasyonunun kendine özgü, iş organizasyonunun kendine özgü ve özel uğraşımızın kendine özgü sorumlulukları mevcuttur. Enerjimizi, bu sorumlulukların hakkını teslim edecek biçimde kullanıp dengelememiz gerekir.

Her sorumluluğumuzun kendine özgü Lütfen sayfaı çeviriniz.

puanlamalarının birbirlerine eşit olmaları gerekmez. Ama yerine getirilmesi veya yerine getirilmemesi, sorumluluğumuzla yakînen ilgilidir. Bu sorumluluklardan birini ihmal etmek, puanı az da olsa, dengeli yaşayışımızı engeller...

Bu sorumluluklarımızdan birini, Derneğimize olan bağlılığımız oluşturuyorsa ve Dernek Organizasyonu'na dahil oluşumuz, geniş bir şuurla gerçekleşiyorsa; esasen bu geniş şuura ulaşmış kişinin diğer sorumluluklarını ihlâl ve ihmal etmesi düşünülemez...

Şöyle düşünelim: Birinci plânda tuttuğumuz bu özel uğraşımızı, sözüm ona aksatmamak için evimizi, çoluğumuzu-çocuğumuzu ihmal ettik diyelim. Bu ihmal, giderek etkisini artıran bir menfi tesir kaynağı olacaktır. Bu menfi sahayı oluşturan, sorumluluklarını yerine getirmemiş olan biz olacağız elbet...

Diyelim ki, bu menfi saha kendiliğinden mevcuttu daha başlangıçta. Bu menfi sahanın, bu menfi kaynağın sürekliliğinin âmîli de, bizim bu kaynağı besler biçimde davranışlarımız olacaktır. Makul davranabildiğimiz taktirde, bu menfi sahanın yaşayabilmesinin mümkün değildir. Çünkü makul davranışımızın celbettığı tesirler menfi olamayacağından, bu menfi tesir sahası, giderek müspete dönüşecektir. Yeter ki davranışlarımız, sürekli makul olabilsin...

Demek ki, kendiliğinden veya bizim menfi davranışımızla mevcut bir menfi tesir sahasının müspete dönüştürülebilmesi için, orada mevcut bazı esasların izâle edilmeleri gerekir.

Şurası bir gerçektir ki, insan olarak hepimiz, derece derece egoistiz... Kimimizde bu bencillikler, kaba seviyeden tezahür ederler... Kimimizde de ince seviyeden... Ama hiç birimizde, bu bencilliklerin yüzdeyüz ıslah edilebildiği söylenemez...

Öyleyse, mevcut esasların çoğunu bencilliklerimiz oluşturmaktadır, diyebiliriz...

Makul olabilmek için yapılacak şey, objektif yani tarafsız olabilmektir.

Diyelim ki, bu taraftaki -bizce önemli- işimiz için eşimizi ihmal ettik. Bunun nedeni, tarafsız olamayışımızdır. Şâyet kendimizi, eşimizin realitesi içerisinde onun yerine koyabilseydik (ama, tam tarafsız olarak bunu başarabilseydik), onu hiç de ihmal edemedik. Çünkü buna, ne vicdanımız râzı olurdu ve ne de aklımız bu ihmale izin verirdi...

Meseleyi, bir spiritüalist olarak ele aldık...

Yine bir spiritüalist olarak çevremizi düşünürsek; bize lütfedilen ruhsal bilgilerden -hele bu bilgilerin tatbikatlarından- çevremizin nasiplenemeyeceği asla söylenemez. Farkında olsunlar veya olmasınlar, şuuraltlarına birer tohum atılmış olacaktır... Bilhassa çevremizi müspet tatbikatlarımızla etkileyebiliyorsak; bu tür tohumlar -bu hayatlarında yahut gelecek hayatlarında- daha gürlüklerin tohumları olacaktır...

Nefsaniyetlerimizin karşı karşıya getirilmesi, meselelerimizin çıkmaza girmesi demektir. Bu nedenle, hiç bir zaman karşımızdaki kişinin nefsanîyetini ayağa kaldırıp karşımıza almamamız gerekir. Çünkü bencilliği ayaklandırılmış bir kişinin yatıştırılması, hele ikna edilmesi imkânsız gibidir...

Bizden, Dernek olarak istenilen, fikren ve bireysel olarak tekâmül edebilmemizdir. Bu da, salt Derneğe hizmetle tahakkuk etmez. Yirmidört saatlik yaşantımızın her noktasında makul olabildiğimiz ölçüde tahakkuk eder ancak.

Eşsek, bu eşliğin gereklerini; babaysak, bu babalığın icaplarını; anneysek, bu anneliğin mecburiyetlerini; eslâtsak, bu evliliğin bize yüklediği sorumlulukları yerine ge-

tirmek zorunluluğundayız. Yüklendiğimiz her işin hakkını vermek, boynumuzun borcudur. Aksi hâlde, kapasitemizi aşan bir işin sorumluluğu altına girmekten kaçınmalıyız...

Örneğin bir annenin imkânları, çocuklarıyla meşgul olabilmesi için müsaitken; çocuklarını ihmal etmesi, başkalarının eline bırakması, nasıl hoş görülemezse; yüklendiğimiz bir işi ihmalimiz veya başkalarından beklememiz de hoş görülemez. Çünkü o iş,

bizim işimizdir. Çünkü o iş, talepkârı olmazdı, bize verilmezdi. Hattâ o işten habermiz dahi olmazdı!...

Çocuk doğduktan sonra annelikten kaçılmaz. Dengeyi bozan, istenmeyen çocuğun doğması değil; bozuk dengeler içerisinde bu noktaya gelinmesidir...

Yaşam, sorumluluklarımızın bir dengede tutulmasıyla bize bir şeyler verir. Bu da fikrî ve ferdî tekâmül demektir...

İnsanın Bilinmeyen Psikolojisi

P.D. OUSPENSKY

"İnsanın bir makine olduğu ne anlama gelir?"

Kendi içinde veya dışında bağımsız hareketleri olmadığı anlamına gelir. İnsan dış tesirler veya etkilerle harekete geçen bir makinedir. Bütün hareketleri, eylemleri, sözleri, düşünceleri, duyguları ve ruhsal durumlar dış tesirler tarafından meydana getirilir. Kendi başına, geçmiş tecrübelerinin, hatıralarının belirli bir birikimiyle ve bir miktar yedek enerjiyle, yalnızca bir otomattır."

Fiyatı: 900 TL.

Ruh ve Madde Yayınları.

Ruhçuluğa Göre Kur'an Öğretisi

Ruhçuluğun insanlığa getirdiği geliştirici, uyandırıcı ve şuurlandırıcı bilgilerinin ışığında ortaya konulmuş olan RUHÇULUK REALİTESİNİN Kur'an Öğretisi'ne göre ne anlam ifade ettiğini ayetlere dayanarak açıklayan bu eser kendi türünde eşsizdir.

Kur'an Öğretisinin Ruhçuluk bilgileriyle açıklanması ona bağlı tekâmül sürecini hızlandırmaktadır. Herkese hediye edebileceğiniz bu kitabı yayınlamaktan büyük sevinç duyuyoruz.

Fiyatı: 1200 TL.

Ruh ve Madde Yayınları

Çin Tıbbı: Yaşam Gücüyle Tedavi

Edward A. Gargan - New York Time

Biomanyetik ya da insan manyetizması ile yapılan tedaviler Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra Batılılar tarafından pek önemsenmiyordu. 1970 yılındaki "Uluslararası Parapsikoloji Kongresinden" sonra birden tekrar ön plâna çıktı ve üniversitelerin inceleme konusu oldu. Mesmer'den buyana "manyetik şifacılığı" sistemli şekilde inceleyen tıp Çin'de de öncülük ediyor.

Çin'deki bu tedavi şekli bizdeki Sufiyane bir tatbikat türünden. Tersî de düşünülebilir.

Kendi ülkemizde böylesi tedavi yapılırsa -ki yapanlar bulunabilir - birçok ciddi engellerle karşılaşırız. Ama Çinliler bu konulara daha ciddi olarak sahip çıkıyorlar ve resmen destekliyorlar. Meselâ akupunktur, akupres, şiatso gibi tedaviler için bizde hâlâ tereddütler vardır. Bekleyelim, bakalım, bizde "manyetik şifacılık" yapan hekimler yetişecek mi?

Önce yavaş biçimde, görünmeyen bir yastığı yokluyormuş gibi, doktorun elleri önündeki havayı muayene etti. Tedricen, eller sessiz bir dansa başlıyormuş gibi dönme-ye, kıvrılmaya, bükülmeye başladı. Şimdi bir kil yığımına şekil veriyormuş gibi elleri havayı dövmeye devam etti ve sonra görünmeyen bir yüzey boyunca elleri dalgalanarak hareket etti. Önündeki masada sırtüstü yatan hastanın ayakları, gözleri kapalı bir biçimde, önce birini daha sonra ikincisini, doktorun hareketlerine cevap veriyormuş gibi yükseltti. 15 dakika, doktor havayı itip, çektikçe, ipli bir kuklanın uzuvları gibi, hastanın kolları ve ayakları kalktı, düştü.

Dr. Yang Baotang, geleneksel Çin Tıbbının bir biçimi olan "kigong" uzmanıdır. Dr. Yang "kigong yoluyla güçlü bir enerjinin" (ki'nin) ellerinden geldiğini ve hastanın bunu bedeninde hissedeceğini açıkladı. Ki'nin vücudundan çıktığını ve hasta üzerinde fiziksel bir etkisi olduğunu da sözlerine ekledi.

Bin yıl boyunca, ki Çin felsefi metinlerinde tartışılmıştır. Kelimenin tam bir çevirisinin mümkün olmamasına rağmen, Batılı âlimler onu yaşamı canlandıran güçlü bir ruh anlamını iletir biçimde "yaşam enerjisi" olarak adlandırıyorlar. Sabahın erken saatlerinde, bütün Çin'de insanlar tekbaşlarına veya gruplarla kigong denilen egzersiz ve beden-

Dr. Yang: Modern manyetizör, şifacı ve hekim.

çitimi hareketlerini uyguluyorlar.

İyileştirici ve tedavi edici kigong'u uygulayan uzmanlar yeteneklerini, bu gücü hastalarına aktarma hüneriyle birlikte, bir yerde toplanmış ve kontrol edilmiş yaşam enerjisi olarak açıklıyorlar. Uzmanların, belirli kalp hastalıklarını, bazı felç hastalıklarını, baş dönmesi, mide bulantısını ve bazı sinirsel bozuklukları tedavi etmede başarılı oldukları bildiriliyor. Batı tıbbında da tıp diploması olan Dr. Yang "Diğer doktorlar elbette bunun çok ilginç olduğunu düşünüyorlar" dedi. Akupunktür, şifalı otlarla tedavi gibi geleneksel tıp tedavilerinin ülke çapında yeniden ortaya çıkmasıyla birlikte; Kültür Devrimi'nin sonunda, entellektüel ve siyasal ihmalkarlığın, kigong uygulayıcılarını bir köşeye çekilmeye zorlamasından sonra kigong tekrar ortaya çıkıyor.

Şimdi, Çin'de 26 kigong kliniği var ve ciddi araştırmalar bu olayı açıklamaya çalışıyor. Şanghay Bilim Akademisi'ndeki Atom

Araştırmaları Enstitüsü, ki'nin düşük frekanslı, kızılötesi elektromanyetik dalgalara benzediğini bildirdi.

Kigong uzmanlarının sayısı üzerine bir veri yok, fakat Dr. Yang yüksek bir düzeyde kigong'a gerçekten ulaşmış olan kişilerin, bütün ülkede 20'den fazla olmadığını sandığını söyledi. Ülkenin en itibarlı tıp tesislerinden biri olan Ksiyuan Hastahanesi'ndeki, Geleneksel Çin Tıbbî Akademisinde Dr. Yang'ın hem klinik, hem de araştırma tecrübesi var. Bu gün, etkileyici entellektüel özgürlüklerle beraber, Dr. Yang Kigong'un belirgin başarısını anlamak için araştırmalar yürütürken aynı zamanda tüm pratiğini yalnızca, kigong yoluyla hastalarını tedavi etmeye verdiğini söylüyor.

Çin Tarihi boyunca, kigong tekniği ve uygulaması genellikle babadan oğula iletilmiştir. Dr. Yang'da bunu bu yolla öğrenmiştir. Yang "Çin'de bu türlü yetenekler gizli
Lütfen sayfayı çeviriniz.

öğretilir, her zaman, kıza değil, oğula öğretilmiştir" dedi. Ben doğduğumda, oğlan olmamdan dolayı dedem olağan üstü derecede mutluydu. kigong uzmanıydı, fakat varlıklı bir aile için muhafız olarak da işi vardı. Ben süttan kesildikten sonra, dedem bana kigong enerjisi vermeye başladı. Bu yolla dedem kendi "ki"sini benim vücuduma aktardı. (Sufizmde, el vermek olarak bilinir)

Yang sözlerine "Eğer iyi bir temel yoksa bir insanın kigong enerjisini kontrol etmesi kolay değildir" diye devam etti. "Bunu yıllarca uygulasanız bile, eğer temel yoksa, bu enerji kolay bir şekilde kontrol edilemez." Bu kontrolün iki anahtarı, her zaman aynı biçimde kigong egzersizlerini sürekli uygulama ve öğrencisini kendi kigong'uyla dolduran öğretmenin tesiridir.

Dr. Yang, kigong uygulamasının en azından M.Ö 4. yüzyıl'a kadar uzanan güçlü bir geleneksel, felsefi öğretilerde kökleşmiş olduğunu söyledi. Aslında, her büyük Çin düşünürü, tedavi edici bir teknikten çok daha geniş bir felsefi konunun bir unsuru olarak, ki kavramıyla uğraşmıştır.

Yang'a göre, ki'nin tıp uygulamalarında kullanılması; yaşam enerjisi veya ki içinde aktığı ve akupunktur noktalarında yer aldığı "Jing" ve "luo" denilen iki tür kanalın bedeni kapladığı biçiminde olan, Klâsik Çin Tıp düşüncelerine dayanır. Yang, eski kigong uygulamasının, ki'yi bu kanallar boyunca hareket ettirmek olduğunu açıkladı.

"Doktorun "ki" enerjisi kendi kanallarında ilerler ve hastaya aktarılır. Hasta tepkide bulunur. Ben de hastanın hareketlerine tepkide bulunur, va ki enerjimle cevap veririm. Bu gerçek bir şeydir."

Yang, Hebei Eyaletinde Tıp Okuluna de-

vam etmiş ve hemen hemen 10 yıl kadar, İç Moğolistan'da doktor olarak çalışmıştır. Gelenekle ilgili her şeyin saldırı altında olduğu Kültür Devrimi'nin ilk günlerinde Yang, kigong bilgisinden hiç kimseye söz etmediğini ve uygulamalarını gizli yaptığını söylüyor.

Çin Kültür Devrimi'nin bittiğinin ilân edilmesinden bir yıl sonra 1977'de, Yang 1978'de Xiyuan Hastahanesi ve Akademisine geçmeden önce, küçük geleneksel bir tıp hastahanesinde ilk defa çalıştığı bir yer olan Pekin'e taşındı. O yıl (1978) hastahane de kigong tıbbi bölümü açıldı.

Bir akşam geç vakitlerde Yang, Pekin'de felçli bir kadının evine gitti. Hasta, neredeyse bir yıldır, kaslarını çalıştırmak ve felcini yenmek için bir çabayla, Yang'tan kigong tedavisi gördüğünü söylüyordu. Yang tedavisine, onun önünde durarak, ve ritmik bir biçimde ellerini havada hareket ettirerek, avuç içlerini dışa, hasataya doğru bastırды. Hasta gözleri kapalı, sakın bir şekilde oturdu. Sonra yavaş yavaş kollarını kaldırdı ve vücudu bir yandan bir yana dönmeye başladı. Yang ellerini yukarıya kaldırdığında, kollarını başının üzerine kaldırdı. Avuç içlerini bir tarafa doğru ittiğinde, hastanın bedeni o tarafa doğru yer değiştirdi. Yang hastayla yaklaşık yarım saat çalıştı. Sonunda, ellerini indirdi ve hasta gözlerini açtı.

Hasta kigong'u kollarını kaldırmaya çalışsan, bazen biraz ılık olan bir tür güç olarak hissettiğini söyledi. Hasta "kollarımda bir şey hissediyorum kollarımı, hareket ettirebiliyorum. Bedenimde bir şey hissedebiliyorum. Şimdi parmaklarım hareket edemiyor, fakat Yang bunun ilk adım olduğunu söylüyor." diyerek sözlerini tamamladı.

Yang, kigong'un yüksek kan basıncı, bir

Devamı S.45'de

SAYIN OKURLARIMIZIN DİKKATİNE

Aylık dergimiz RUH VE MADDE'nin 18, 19, 20, 21, 22 nci ciltleri kısa bir süre için 1000 TL'dan satılacaktır. Kıymetini kaybetmeyen bu ciltlerden, dostlarınıza armağan verebilirsiniz.

Ruh ve Madde Yayınları

TEKRARDOĞUŞ

J. H. Brennan

GEÇMİŞ YAŞAMLARA BEŞ ANAHTAR.

GEÇMİŞ YAŞAMLARINI HATIRLAMAK İÇİN
GÜVENİLİR VE ETKİN TEKNİKLER.

ÇIKTI!

RUH ve MADDE YAYINLARI Fiyatı: 900 TL.

Yeni Anlayışlara Doğru

Hazırlayanlar:
E. AYANBAŞI
E. CANDAN

Bedri RUHSELMAN'ın bazı hayvanları müşahedeleri sonucunda ortaya çıkardığı sentezlerinden, konumuzla ilgili olan birkaç tanesini özet hâlinde aktarmaya çalışacağız:

Size bir örümcekten bahsetmek istiyorum.... "Sabahleyin biraz su ısıtmak için havagazını yakan Bedri RUHSELMAN, henüz bir dakika geçmeden gaz ocağının ateşe yakın bir köşesinden, tahta kurusu kadar ufak bir örümceğin dışarı fırladığını ve ocağın demir ayağından aşağıya doğru koşarak indiğini görüyor. Hayvan belli ki, yavaş yavaş kızmaya başlayan demirin sıcaklığından kaçıyor. Ocak ayağının dibine kadar indi ve biraz durdu, sonra geriye dönerek eski yerine doğru koşu koşu çıkmaya başladı. Fakat yuvasına çıkması ile gene koşarak aşağıya inmesi bir olmuştu. Zira ocağın, yuvasının bulunduğu üst kısmı, alt kısımlara göre daha çok ısınmıştı. Ama, aşağıda gene duramadı ve bu defa daha hızlı koşarak, tekrar yuvası-

na doğru tırmandı. Duramadı, aynı süratle aşağı indi. Fakat bu defa ayağın dibine kadar inmedi, yarı yola gelince geriye döndü ve bir daha yuvasına tırmanmaya başladı. Artık orası kendisinin dayanamayacağı kadar kızmıştı. Hızı kayboldu, âdeta zorla ve asılla yuvasının bulunduğu ateşe doğru çıkmaya uğraştı. Bu sırada örümceğin ön taraflarının renginin değiştiğini, kül rengini aldığını gördü. Yani hayvan yavaş yavaş yanıyordu. Dayanamadı geriye döndü ve ancak birkaç adım aşağıya indikten sonra hayret verici bir cüretle yukarıya doğru döndü, yüzü yuvasına çevrilmiş olarak birkaç adım daha ancak atabildi. Orada bütün vücudunun kül hâline geldiğini söyleyen Bedri RUHSELMAN, hayvanın ne ileri gittiğini, ne de artık geri dönebildiğini, orada öylece asılı kalıp yandığını ifade ediyordu."

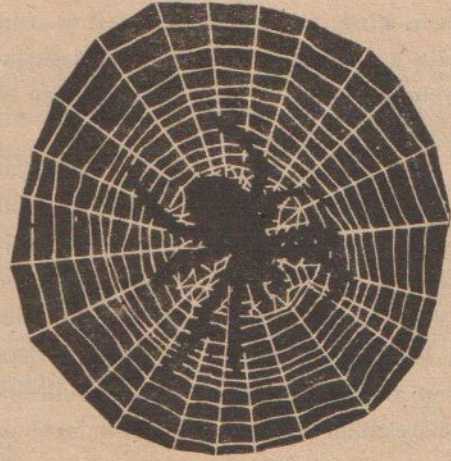
O anda bu hadisenin kendisine pek çok şeyi öğrettiğini söyleyen Bedri RUHSELMAN şöyle devam ediyordu: "O sıralar-

da kafamı işgal eden bir problemin, burada açık bir müşahade içinde cevabını bulmuş oldum: Bu örümcek, ihtimal yuvasında başlanmış bir işi, kendinden beklenmedik bir şekilde, bir türlü terk edemiyordu. Hatta yavaş yavaş yanmak gibi işkenceli bir ıstıraba dahi cesaretle göğüs gererek yuvasına dönmekte ısrar ediyor ve bu uğurda âdetâ kahramanca, tedricen kavrularak yanıncaya kadar azminden dönmüyordu. Hangi tesirin altında olursa olsun, şu zavallı idraksiz küçük mahlûkun, canını verecek kadar işlerine karşı gösterdiği cehdi derin derin düşündüm. Bu düşünce beni akıllı ve vicdanlı insanların bazen çok küçük nefsanî endişeler ve engeller karşısında bile en büyük ve mukaddes insanlık vazifelerinden korkup kaçmaları ile, insan kudretlerinin nasıl heba edilip gittiğine dair büyük bir kıyas bilgisine götürdü.

Bu hadisenin, tesadüfe inanmayan Bedri RUHSELMAN'a öğrettiği ikinci hususu, kendisi yine şöyle ifade ediyor: "O sıralarda kafamda dolaşan bir mevzuun cevabını hadiseler içinde bana vermeyi münasip gören Yüksek İdare Mekanizması'nın bu hayvanı feda ederek tertiplemiş olduğu bir tebliğdir, bir bilgidir."

YENİ ANLAYIŞLARA DOĞRU...

Daha önceki bölümlerde de değindiğimiz gibi, otomatizmanın bir ucunda otomatik, şuursuz davranışların, diğer ucunda ise şuurlu bir yönetimin olduğunu biliyoruz. Varlıkların ferdi ve toplumsal hayatlarını fizikoşimik, biyolojik, psişik ve sosyolojik bakımlardan tetkik edenler, bu tetkik neticesinde, çeşitli yönlerden onların muhtelif şekil ve hüviyetlere bürünmüş sayı-

sız vazife icabatıyla karşı karşıya olduğunu görürler. Biliyoruz ki tekâmül; ruhun bir cehit sonucu göstereceği fiillerle gerçekleşebilir. Vazifeden ayrı bir tekâmül kavramı düşünülemez. VAZİFE; efal ve hareketin gayesidir. Yani, varlıkların her fiili bir vazifenin ve dolayısıyla bir tekâmül hamlesinin yolunu açmış bulunur. Şimdi konuyu daha iyi anlayabilmemiz için, Vazife kavramının üç ayrı türünü sırasıyla incelemek istiyoruz:

1. Tür Vazife Anlayışı:

Bu vazifelerin birçok kısmı, insan nazarında vazife kavramını kaybettirecek derecede, kendilerini birtakım icaplarla maskeleymiş, gizlemiştir.

2. Tür Vazife Anlayışı:

Vazifelerin diğer mühim bir kısmı da, açık olarak birer vazife hüviyetini taşımakla beraber, gene diğer bazı icapların itiş ve zorlayışlarıyla otomatik karakterler edinmişlerdir.

3. Tür Vazife Anlayışı:

Vazifelerin pek küçük bir kısmı ise, insan tekâmülünün dünyadaki son merhalelerine yaklaştıkça, kâinattaki İlliyet Prensibi

Lütfen sayfayı çeviriniz.

zinciri içinde fertten cemiyete, fert ve cemiyetin de, maddeye ve kâinat hakikatlerine doğru sonsuz mesafelerde şümül kazanan bir vazife bilgisi hüviyeti arzeder.

1. Vazife kavramına örnek: Bir ağacın köklerini toprağa şalmasi ilk bakışta vazife kavramı ile ilgisi olmayan ve sadece bitkinin gelişmesi ve yaşaması için zorunlu olan bir faaliyet olarak görülür. Fakat, aynı zamanda ve hakikatte, o ruhun dünyadaki şartlarla karşı karşıya gelerek idrak ve şümullenme melekelerinin dünyadaki ilk gelişimini temin etme vazifesinin ifadesidir ki, buradaki vazife kavramı diğer hayatî icaplarla maskelenmiş bulunmaktadır.

2. Vazife kavramına örnek: Bir kedinin bazen canını verecek kadar fedakârlık yaparak yavrularını himaye ettiğini ve yavruları için yaşadığını herkes bilir. Tamamıyla bir dünya realitesi olan bu kedi ailesindeki analık ve yavrluk hâli, dünyamızdaki varlıkların çoğalmasının ve tekâmüllerinin icabatını temin eden İlahî İrade Kanunu'nun tatbikatına ait bir zarurettir. Bu zaruret her iki kediye de ilk önce cinsel otomatizmayla ortaya çıkmaktadır. Bunları bu yola doğru tahrik eden görünürdeki etken her iki cinse musallat olan, önüne geçilmez şiddetli bir cinsiyet arzusu otomatizmasıdır. Erkek ve dişi kedi organizmalarının hiç biri, vazifelerini yaparken bu neticenin, yani bir yavruyu meydana getirmenin idrakine asla varamadıkları ortadadır.

Kedi yavruları meydana geldikten sonra, eğer o ana kedi yavrusunun yaşaması için lüzumlu olan ihtimam ve himayeyi göstermez ve bu fedakârlığı yavruları için yapmazsa, onlar dünya hayatının icabatından olan ilk zorluklar karşısında kendilerini koru-

yamazlar ve ölürler. Şu hâlde bu yavruları kendi kendilerine yaşayabilecek duruma gelene kadar onları koruma işini yerine getirecek kendi cinsinden bir bedenli kediye ihtiyaç vardır. Bu o mahlûk için, ilâhî ve büyük bir vazifedir. Yalnız açık bir vazife olarak görünen bu hâl, aslında bir sevgi iç güdüsünün tezahürüdür. Burada ruh herhangi bir hissin tesirinde kalarak, otomatik olarak yerine getirir. Yalnız hayvanlarda değil, insanlarda da tam bir vazife bilgisi idraki içinde yapılmış herhangi bir hareketi misal vermek mümkün olamayacaktır.

3. Vazife kavramına örnek: İnsanlara tekâmül yolunda daha süratli ilerlemelerini temin edecek bilgiler veren, yol gösteren, kendini tamamıyla bu yüksek gayeye hiç bir maddî, manevî karşılık beklemeden adayan vazife bilgisine sahip varlıkların durumlarını örnek olarak gösterebiliriz.

Bütün bu örneklerden de anlaşılacağı gibi hakikatte; görelim, görmeyelim; bilelim, bilmeyelim, dünyada süre gelen tüm olayların arkasında şuurlu, idrakli büyük bir İdare Meکانizması vardır.

Burada vazife konusuna bu kadar yer vermemizin sebebi, sizlerin de farkettiğiniz gibi, bütün bitki, hayvan ve insan şeklinde tezahür etmiş biyolojik sferin, İlahî Kudret'in (İlahî Enerji, Yaradılış Işını, Hayat Enerjisi, Varedici Enerji) dünyaya transferini sağlamakla vazifeli olduğunu daha değişik bir açıdan ortaya koyabilmek içindi. Bitki, hayvan ve insanların yer yüzündeki dağılımı, çeşitli ırklar, insan ve hayvan göçleri, tamamen tesir dengeleri ile alakalıdır. İlahî Kudret'in en uygun şekilde dağılımını temin için, bu biyolojik sfer düzenlenmiştir. Başka bir deyişle biyolojik sfer olmasa, dünya da olmazdı.

Tüm bu anlatılanlardan, Kozmik Enerji'nin kendine göre canlı bir varlık olan dünyaya intikal ediş mekanizmasını anlayabiliriz.

İncelemeye çalıştığımız konunun sonuna gelmiş bulunmaktayız. Amacımız hayvanların bilinmeyen dünyasında yolculukla, kendi ruhsal tekâmülümüzdeki yolumuza bir nebze de olsa ışık tutabilmektir. İnsanlara an-

latılmak istenen bilgiler, yaşamın içinde her tarafa serpiştirilmiştir. Yeter ki onları görebilecek gözlere, anlayabilecek bir şuur seviyesine ulaşabilelim. Peşin fikirlerden, otomatizmadan ve duygusalıktan daha üstün bir şuur seviyesine ulaşabilmemizin; gerçek diye sarıldığımız eski realitelerin ve benliğimizle ilgili fazlalıkların atılmasıyla, yani sadeleşmemizle mümkün olacağı kanısındayız...

ATEŞ ÜSTÜNDE YÜRÜYENLER

Joël André

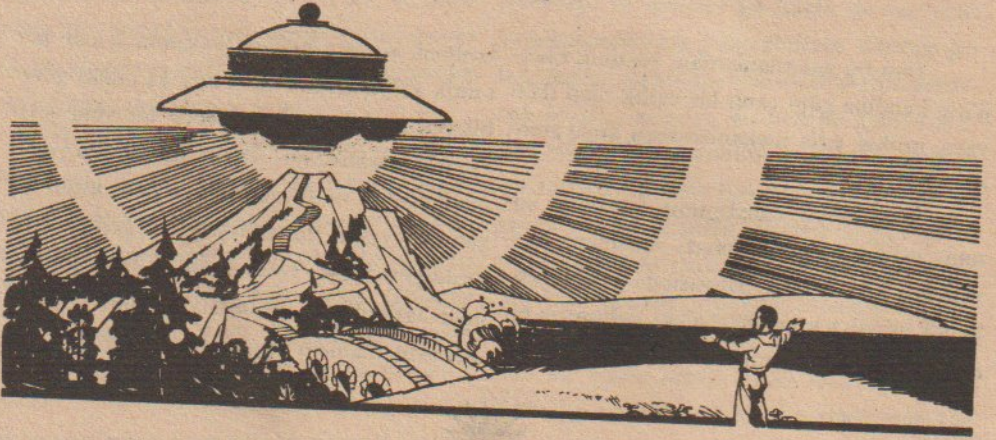
• Ateşten oluşma bir halı üzerinde sanki çimenler üzerindeymiş gibi çıplak ayakla yürüyener.

• Ateş üstünde dans eden kadınlar.

Fiyatı: 600 TL.

RUH ve MADDE Yayınları

ÇIKTI !

Kozmik Görüşe Çağrı

Türkçeleştiren: Muhammed Yahya THOMPSON

1. UFO'LAR VARDIR:

Terim anlaşmazlığı ve tartışmalarından dolayı "Unidentified Flying Object (UFO)" terimine karşı tarafsız ve serinkanlı bir tavır içinde kalmak epeyce zor olmuştur. Aslında, bu terim, kesinkes ve açıkça bilinen bir nedeni olmayan, fakat uçtukları gözlemlerle sabit olan nesnelere var olduğu gerçeğinin açıklanması amacıyla ortaya atılmıştır.

Bu olayların hayalî, abartılmış, yanlış yorumlanmış ve hatta uydurulmuş birçok örnekleri olduğu gerçeği, araştırmacıları bilimsel ve mantıksal açıdan daha dikkatli olmaya zorlamaktadır.

2. BAZI UFO'LAR DÜNYA DIŞI KÖKENLİ ARAÇLARDIR:

Deliller ile onların bilimsel incelenmesinden anlaşılmaktadır ki, dünya atmosferine

ait az kavranmış bazı fenomenler vardır ve bunlar galiba gezegenin doğal çevresinin bir parçası olarak işlerler (meselâ 'yıldırım topu' gibi). UFO gözlemlerinin bir kısmı bunlarla açıklanabilir.

Buna rağmen, gözlemler ile olaylar arasında da "doğa dışı" veya "teknolojik" bir nedenin mevcut olduğunu açıkça gösteren deliller de var. Bunlar, normal fiziksel veya biyolojik sistemlerin sonuçları olmayan bir yapının mevcudiyetini imâ edebilirler ama bunlar, "homo faber" (yaratıcı insan)'inkinden farklı olmayan bir zekî anlayışın ürünleri olduklarını gösteriyor.

Bu teknolojik eserlerin kaynağı ne olursa olsun, bu günkü beşerî kabiliyet ile marifetinin ürünleri olmadıkları açıktır. Gerçek ki, bu taşıtlarla ilgili fenomenlerin küçük orantı gizli siyasî, askerî gelişmelerin ürünleri olup, genellikle bilinmeyen ve ancak pek az kişinin malûmudurlar. Fakat bu açıklamanın

Insanoğlunun uzay çağına girmesi, bizi, evrendeki yerimizin değerini yeniden düşünmeye, insanın evrendeki yegâne zeki hayat sahibi olduğu varsayımından şüphelenmeye ve ruhsal, kültürel ve teknik bakımlardan bulunduğumuz düzeyi yeniden ölçmeye zorlamaktadır. Bu eserde, yazarlar, dünya dışı hayata dair delillerin, tarafsızca ve etraflı bir şekilde tetkik edildiğinde, neye işaret ettiklerini gösteren bazı temel ifadeleri ileri süreceklerdir. her ifade makûl olup olmaması ve akla uygunluğu bakımından ele alınacaktır. Böyle bir yol izleyerek, ümit ediyoruz ki, okuyucu, bu günkü evrendeki yerimizle ilgili görüşünü yeniden gözden geçirmeye davet edilmiş olacaktır.

gözlemlerin tümünü izah edemeyeceği de aynı bir gerçektir.

Dolayısıyla, UFO fenomenlerinin bir kısmının, şimdilik "yabancı zekâ" diyeceğimiz (dünya dışı) bir gücün ürünleri olduğu sonucuna varmalıyız.

3. UFO'LAR DÜNYAYA BİR DEN FAZLA DÜNYA DIŞI GEZEGENSEL KAYNAKTAN GELİRLER:

"Dünya dışı kaynak" deyiminin aslında dünyaya bağlı bir dünya dışı kaynağı içine alabileceği bazı şahıslar tarafından ileri sürülmüştür. Bu görüşü tamamıyla reddetmemiz yanısıra, belki bu görüşün alternatifi olan, dünya dışı kaynaklardır görüşünden daha az önem taşır.

Bu taşıtsal teknolojiyle ilgili dünya dışı zekânın bulunduğu muhtemel yeri, yakında bulunan yıldızların gezegenleridir. Yakın senelerde, astronomlar, fizikçiler ve biolojistler, gökadamızda gezegen sistemlerinin pek yaygın olmaları ihtimalinin büyüklüğü üzeri-

ne spekülasyon yapmışlardır. Son zamanlarda, kızılötesi spektrumdaki bazı gökssel gözlemlerin araştırılmalarının neticesinde güneşten başka yıldızlarda da gezegensel madde bulunmasına dair açık deliller gösterildi.

Bazı bilim adamlarına göre, birbiriyle alâkalı faktörler arasında, bir uyum sağlamak amacıyla geliştirilen ve sık sık tekrarlanan "Drake Denklemi", yıldızlar arası seyahat edebilme kabiliyetine sahip teknolojik medeniyetleri olan gezegenlerin sayısının tahminini bir hayli genişletti. Bu tahmin, birkaç milyona kadar değişiyor. Bizce bundan yüksek rakam daha da muhtemeldir.

UFO olayları gözlemlerin düzenli sınıflandırılması, araçların tipleri ve davranışları bakımından bir çeşitlilik gösteriyor. "Üçüncü Türden Karşılaşmalar" olayların kayıt edildiğinde, dünya dışı varlıkların zihinsel ve organik tabiatları konusunda izlenimler arasında birlik beraberlik yoktur.

Bundan dolayı, dünya gezegenimizin çeşitli dünya dışı kaynaklarından temsilcilerin ziyaretlerine maruz kaldığı ve bunun için

Lütfen sayfayı çeviriniz.

insanoğlu, dñnyaya gelişlerinin şeklini yñne-
ten dñnya dışı zekâ ve kñltñrel bir çeşitlilikle
karşı karşıya geldiği sonucuna varıyoruz.

4. DñNYA DIŞI VARLIKLARIN HEPSİ İNSANOĞLUNA BENZEMİYOR:

Kaynakların çeşitliliği ve bundan imâ
edilen kñltür değişikliğinin ışığında, bir id-
rak tarzı, değer biçme ve buraya gelmek için
motivasyon değişikliğinin söz konusu olaca-
đı açıktır. Yer yñzñnde, herhangi dñnya dışı
varlık, değişik ÷lkeler ve etnik grupların men-
upları tarafından değişik tarzlarla ele alına-
maktadır. Bir grup içinde yine de muhtelif alt
gruplar tarafından değişik tarzlarda ele alına-
maktadır. İnsanoğluyla tecrñbelerimiz gñsteri-
yor ki, bir gezegensel kñltñrel tekâmñlñn i-
çinde bile zengin bir gñrñř ayrılığı vardır.

İnanıyoruz ki, bu çeşitliliğin evrene u-
zanıp, genişleyeceğini beklemek akla ve bili-
me uygundur. Eğer bñtñn gñkadada hayat ve
zekâ bakımından aşağı yukarı eşit bir tekâ-
mñle sahip olan gezegenler incelenirlerse, dñn-
yada çeşitlilik fakat diğer yerlerde tamamen
uyumlu bir durumla karşı karşıya gelmeye-
ceğiz. Bilakis, hemen hemen sonsuz bir tekâ-
mñl çeşitliliğini bulmayı bekleyeceğiz.

5. İNSANOĞLUYLA DñNYA DIŞI VARLIK ARASINDAKİ ETKİLEŞİM:

Bizim kendi beşerî uzay yolculukları-
mızdan edindiğimiz deneyimlerden anlıyo-
ruz ki, dñnya dışına yñneltilabilen iki çeşit
taşit vardır - insanlı ve insansız. Bizim sema-
mıza yñnelen araçların bazılarının da çok çe-

şitli nedenlerle yapılan araştırmaların bir
parçası olan keşit araçları mahiyetinde ola-
bilirler. Farzedebiliriz ki, bunlar insana bir
mesağı getirmekten çok, kendi kaynaklarına
bilgiyi geri gñnderdilerse, ya onlar henñz bi-
zim iletişim usullerimizi anlayamadılar, ya
da bu iletişim usullerine verdikleri cevaplar
daha "dñnya kamuoyuna" açıklanmamış-
tır.

Fakat elimizdeki ana deliller gñsteri-
yor ki, insanlı taşitlar söz konusudur ve dola-
yısıyla çeşitli tip "karşılaşmalar" meydana
gelebilir ve gelmektedir de... Bunlar arasında:

— Gñrññřte zekâ varlıkların çalışma-
rı için plânlanmış araçların gñrñnmeleri (me-
selâ "pencereler" gibi temel ihtiyaçlara sahip
olanlar).

— Araçların içinde yabancıların gñrñn-
meleri,

— Yabancıların araçlarından inmiş ola-
rak gñrñnmeleri,

— İnsanın yabancı araçların içine kaçı-
rılması,

Bñtñn bunlar sadece fiziksel, duyuşsal
etkileşişimle ilgili olanlarıdır. Buna rağmen, i-
letişim tarzlarında daha ileri gidebilir:

— Bir beşerî nesnenin dñnya dışı var-
lıklar tarafından etki altına alınmasıyla tek
yñnlñ "telepatik" haberleşme,

— Beşerî sñjenin istekli katılmasıyla
meydana gelen iki yñnlñ zihinsel karşılaşma-
lar,

Ayrıca bazı anlaşılmaları daha gñç olan
olaylar da vardır:

— İnsanların kaçırmaları, zorla dokt-
rinleri, öğretilmeleri ve sonra yeniden toplu-
ma bırakılmaları,

— Uygun bir değişiklik ile, insanımsı
varlıkların topluma sokulmaları,

— Dünya dışı varlıkların beşerî doğumla aramıza karışmaları.

Bu son iki çeşit, yukarıda zikredilen fiziksel etkileşimlerle ilgili olabilir, ya da olmayabilir.

Sorulması gereken bir soru şudur: Dünya dışı varlıklarla karşılaşmalar, çağdaş UFO araştırmalarının konusu olarak sadece yakın zamanlarda kaydedilen olaylardan ibaret midir? Bu soruya olumlu cevap vermek, zamanla sınırlı bir görtüşe mahkûm olmaktır. Bunun yerine, "Neden şimdi birdenbire meydana gelmiş gibi görünüyor?" diye sormak daha iyi olacaktır.

İlk olarak, dünya dışı uygarlıklar insanla aynı evrim düzeyinde değildirlir ve dolayısıyla insan henüz ilkel bir durumdayken, onların dünyayı ziyaret etmeleri pek mümkündür. Bu yüzden insanın bilinen tarihi boyunca bu etkileşimin meydana gelmemesi için hiç bir mantıklı neden yoktur. Beşer tarihinin incelenmesi, tarihsel müdahale teorisine uygun bir sürü acayip efsaneler ve garip fasalalar ile ilgili bazı deliller ortaya koymaktadır.

İkinci olarak, söz konusu düşünce bizi bir başka hipoteze götürebilir: Geçmişte bu olaylar oldu ve şimdi de oluyor ise, gelecekte devam etmeyeceğini farz etmemiz için herhangi bir sebep yoktur.

Bu "Devamlı Etkileşim Hipotezi", beşerî ve dünyevî tekâmülün kapalı ve münferit bir sistem olduğu görüşünü modası geçmiş kılıyordu. Çok daha muhtemel görünüyordu ki, dünyevî tekâmül, açık sistemli, karşılıklı bir tekâmüldür. İhtiva ettiği birçok "dünyaya ait" faktörler ve özellikler aslında evrensel ve kozmiktir. Şimdilik insan, bir ihtimal ile yaşıyor ve zekî olan, fakat boş bir

evrene keşfetme elini uzattığına inanıyor. Halbuki insan, aslında o boş olmaktan uzak olan kâinatın şuurlu bir ürünü olup, daha geniş kaynakları ile yeniden temas kurmaya a-kıllıca bir şekilde çekiliyor. Galiba mesele, daha çok, hangi olgunluk seviyesinde ruhsal, zihinsel ve tekniksel- böyle bir yeniden bağlanma için hazır olacağı sorusu üzerinde duruyor. Beşerî tekâmülün âdeta bir "kozmetik karantinada" tutulduğu fikri de gözönünde bulundurulmalıdır. Elbette, kozmik hipotez, "anthropocentric" (insanı evrenin merkezi olarak kabul eden) kibirliliğe pek uygun değildir.

6. DÜNYA DIŞI ETKİLEŞİM HEM ÇEŞİT HEM ŞÜMUL BAKIMINDAN FARKLIDIR:

Genellikle, yabancılarla karşılaşmak üzerinde düşünenler, ister farazî, ister hayali olsun, mezkûr karşılaşmanın kabaca ya "iyi" ya da "kötü" olduğunu zannediyorlardı. Meselâ, gezegenimizin ötesinde çok üstün teknolojiye veya kurtarıcı ruhsal hidâyete kavuşabilme imkânı kazanmak iyi bir şey olabilir. Yeni ilim iyi bir şey olacaktır. Diğer taraftan, üstün düşman güçler tarafından saldırılıp, insafsız zulüm ile beraber soğuk kanlı teknik üstünlüğe saptırılmak kötü bir şeydir. Dünya dışı hipoteze inanırken, insanoğluna dışsal güçler tarafından müdahale edilmeyecek, "karantinasında" veya "kuluçka makinasında" kalmasının çok daha önemli olduğunu düşünenler vardır.

TEMETI (The Terrestrial Emergent Matrix of Extraterrestrial Intelligence), Hing Burton, Masham, Ripon N Yorkshire HG4 4BS, ENGLAND

(Devam edecek)

Levitasyon

JEAN-LUC BERAULT'dan Çeviren: Salih SAYLAM

Levitasyon insanların genellikle transa geçmesi veya vecd hâline girmesiyle yerden ayrılarak havada yükselmesi olarak tanımlanabilen tabiat üstü bir olaydır.

Bazıları buna inanmazlar. İnananlar arasında ise tam bir görüş birliği yoktur. Derinliğine varabilmek için bu konudaki eserleri, yazarların iyi niyetlerini ve ciddiyetlerini hesaba katarak okumak yerinde olur. Bununla birlikte kilise tarafından onaylanmış, doğruluğu su götürmez bazı klâsik vakalar da vardır. Bundan onbeş sene önce (derginin yayım tarihi 1982) Prof. Olivier, doğruluğundan emin olduğu yüzbeş vaka tespit etmiştir. Amerikalı D. Scott Rogo, ülkesinde paranormal konular hakkında ilginç bir kitap yayınlamıştır. Adı "Mucizeler, Olağanüstü Konular Hakkında Bilimötesi Bir Anket" (Miracles, A Parascientific Inquiry Into

Wondrous Phenomena) olan bu kitap ne yazık ki, dilimize çevrilememiştir (Fransızca'ya). D. Scott Rogo, eserinde birçok mucizevî olaylara değinmekle birlikte, delilleriyle az tanınmış birçok levitasyon vakasından da bahsetmiştir.

Doğduğu Güney Afrika'nın Bantou kentinde misyonerler tarafından yetiştirilmiş bir genç kız olan Claire-Germain'in 1907'de geçen hikâyesi bunlardan biridir. Claire - Germain eğitiminin ilk yılında paranormal kabiliyetler göstermeye başlamıştı: Etrafındakilerin düşüncelerini okumuş, mistik trans hâlinde hiç bilmediği lisanları konuşmuştu. Zamanla bu olaylar çoğalmış, bir cinin onun ağzıyla konuştuğu derin sarsıntı nöbetlerinin esiri olmuştu. Bunun üzerine oranın başpiskoposu onu afsunlamaya karar vermişti. Claire - Germain dualar başladıktan kutsal suyu

almak için uzandığı yatağın bir metre kadar üzerine yükselmişti. Aynı olay değişik yerlerde, rahibeler misyonunda birçok kereler tekrarlanmıştı. Bir gün kilisede mihrabın bulunduğu yerdeki dua iskemlesinin üzerinde yükselmeye başlamış, yanındaki onu aşağı çekmeye çalışmış, fakat sanki onu göklere doğru çekmek isteyen inanılmaz bir kuvvet karşısında hiç bir şey yapamamıştı. Bu olayın en ilginç yanı ise klasik levitasyon örneklerinde görüldüğü gibi dik bir şekilde yükselmeyişiydi. Kelimenin tam manasıyla havada yüzmüş, boşluktaki bir astronot gibi sallanmış, kimi zaman dik kimi zaman eğri bir biçimde yukarıya doğru hareket etmişti. Bir seri afsunlamadan sonra, paranormal kabiliyetler göstermeden normal bir şekilde yaşamaya devam etmişti.

D.Scott Rogo tarafından başka bir olay 1738 yılına kadar uzanıyor. Bir Fransız misyoner bir cin tarafından etkisi altına alındığını düşündüğü öğrencilerini afsunlamıştı. Başından geçen olayları ayrıntılı bir şekilde üstlerine rapor hâlinde bildirmişti. "Tüm dualarımın hiç bir işe yaramadığını görünce sabrımı kaybettim" diye yazıyor. "Cine hakaret ettim ve ona meydan okudum. Birazdan en sondaki öğrencinin vücudu gerildi ve şiddetli bir şekilde kilisenin duvarına çarptı, sonra havaya doğru yükseldi, başımın üzerinde bir takla atarak kilisenin ortasında başı aşağıda, ayakları yukarıda olmak üzere dikildi."

D.Scott Rogo tarafından verilen üçüncü örnek daha yenidir. Bu olay 1928 yılında Iowa eyaletindeki ufak Earling şehrinde, kilisedeki papaz evinde geçiyor. Rahip Theophilus Riesinger diğer örneklerde olduğu gibi birini afsunlamış. Kadın hafif bir sarsıntı

geçirdikten sonra kısım kısım yükselmiş ve papaz onu tüm kuvvetiyle aşağı doğru çekmek zorunda kalmıştı.

Kilise tarafından onaylanmış ve mucize olarak kabul edilmiş ilk iki levitasyon vakası Saint Bernard ve Saint Dominique'e aittir.

1091 yılında Dijon yakınlarında doğmuş Saint Bernard büyük bir arzuyla yirmi iki yaşındayken kalabalık bir akraba ve arkadaş grubuyla Citeaux manastırına girmişti. Daha sonra Clairvaux'da kurduğu ve ciddi bir şekilde yönettiği manastır tüm Hristiyan dünyasında geniş yankılar uyandırmıştı. 1153 senesinde ölümünden sonra azizler arasına alınmasıyla başından geçen levitasyon olayları daha da büyük önem kazanmıştı.

Freres Precheur olarak tanınan ve aynı zamanda adıyla da anılan tarikatın kurucusu Saint Dominique (1170 - 1221) ise Katarlar'a yaptığı başarılı haçlı seferiyle de tanınmıştı. Bir gün Castres'daki Saint Benoit manastırında kalırken, başrahip onu çağırması için yemekhaneye bir öğrencisini yollamıştı. Birazdan çocuk titriyerek geri gelmiş, onu kilisenin mihrabı bulunan bölgede elleri ve dizleri bitişik bir vaziyette yerden 50 cm. yukarıda gördüğünü söylemişti. Saint Dominique örneği levitasyon vakalarıyla ve azizler arasına alınmasıyla bir önceki örneğe benzer.

924 - 988 yılları arasında yaşamış Saint Dunstan örneği resmen onaylanmamış olmasına rağmen diğerlerinden hiç de aşağı kalmaz. Cantorbery kilisesinde başpiskopos olan Saint Dunstan etrafındakiler tarafından kilisenin kubbesine kadar yükselirken görülmüştü.

Onüçüncü yüzyılda başlarından levitasyon olayları geçmiş aziz ve azizelerden Saint Lutgarde, Saint Edmond, Saint François

Lütfen sayfayı çeviriniz.

d'Assise, Sainte Elizabeth de Hongrie'yi sayabiliriz. Ayrıca değişik bir örnek olarak her sabah ve akşam zillerden sonra birer kere levitasyon yapan Sainte Otte de Kulm'u verebiliriz.

1150 - 1222 yılları arasında yaşamış Sainte Catherine örneği hayli ilginçtir. Ölüm ayinini kutlamaya hazırlandıkları sırada, ölmüş zannedilmesine rağmen ölmemiş olduğu için mezarının kapağından hızla fırlamış, kilisenin kubbesine kadar yükselmişti. Bu olağanüstü olaydan sonra başından hiç bir levitasyon vakası geçmeden uzun yıllar yaşama-ya devam etmişti.

Blaise Cendrars'ın alaycı bir şekilde uçucuların kralı olarak tanımladığı Frere Joseph de Copertino 1603 - 1663 yılları arasında yaşamıştı. Bu keşiş Tanrı'nın büyüklüğünü, göğün güzelliğini düşünmek için tünediği zeytin ağaçlarının en yüksek dallarına, kilise mihrabının bulunduğu yerde hiç durmadan levitasyon yapardı. Papa Yedinci Urbain'in onu kilisenin ortasında alçaktan uçuş yaparken, sonra da hiç bir şey olmamış gibi mihrabın önünde diz çökerken gördüğü söylenir.

Eserlerdeki bazı olaylar abartılmış olabilir. Bununla birlikte bu olayların altında muhakkak bir gerçek payı yattığından ve telekinetik olaylarla bir alâkası bulunduğundan emin olabiliriz.

Mistik bir kriz sonucu oluşan levitasyon vakalarında kahramanların çoğunun kuvvetli dinî inançları bulunduğundan bu örneklerden hiç şüphe duymayız, fakat fakirlerin ve medyomların başlarından geçen vakalardan bu kadar emin olamayız. Fakirlerin izliyicileri genellikle saf kişiler olduğu için bunların i-leri sürdüğü delillere pek güvenemeyiz. Sık

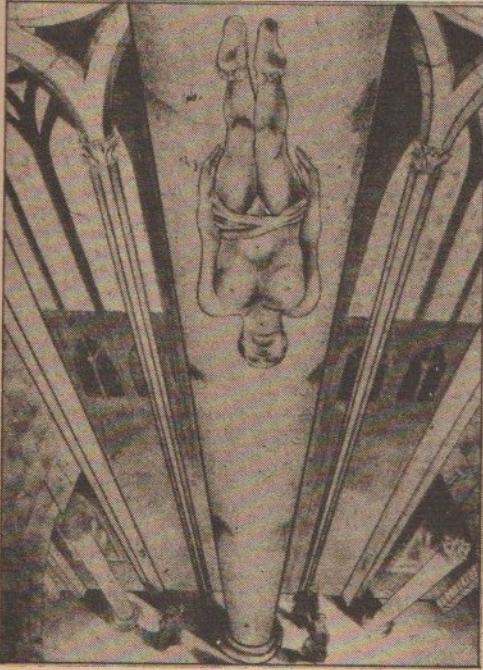

Azize Catherine.

sık uygulanan hileli gösterilerden biri Hindistan'da Sadhular (fakirlere verilen ad) tarafından düzenlenir. Yumuşak bir ip havaya atılır ve sertleştikten sonra bir çocuk ona tırmanarak kaybolur.

Göz aldatmaları sayesinde hiç levitasyon yapmadıkları hâlde levitasyon yaparmış gibi görünenler çoktur. Bunların bir çok defalar fotoğrafları çekilmiş fakat hiç birinde levitasyon olayı görülmemiştir. Bundan sadhuların bilinmeyen bir şekilde toplu halüsinasyon yarattığı sonucunu çıkartabiliriz.

Levitasyon yaptığı iddia edilen medyomlardan biri geçen yüzyılda yaşamış Ecosais Daniel Douglas Home'dur. O bir spirit, bir şifacı ve aynı zamanda bir ilüzyonistti (çağdaşlarından bazıları önemli kanıtlar ileri sürmesine rağmen onun bir sahtekâr olduğunu iddia ettiler) Adam dâvet edildiği Avrupa'nın tüm salonlarında gücünü göstermişti.

Hindicini'de 18. YY.'da olan bir levitasyon.

Çar Birinci Nicolasin vaftiz evladı Alexandra de Kroll'la evlenerek soylular arasına girmiş, birçok defalar Üçüncü Napolyon'un huzuruna çıkmıştı. Kral ve kraliçe Eugenie'nin huzurunda piyano çalarken oradakiler onunla beraber piyanosunun ve taburesinin yükseldiğini gördüklerini söylemişlerdi. En akıl almaz levitasyonu 1868 yılının 16 Aralıkta

Londra'da olmuştu. O gün Buckingham Sarayının 5 numaralı kapısındaki bir odada arkadaşlarıyla idi. Birden yandaki odaya geçmiş ve arkadaşları açılan pencerenin sesini duymuşlardı. Birkaç saniye sonra herkesin şaşkın bakışları arasında binanın dışında havada uçmuş, bu vaziyette biraz kaldıktan sonra tekrar uçarak odaya girmiş ve hiç bir şey olmamış gibi arkadaşlarının yanına oturmuştu.

Bir gün arkadaşlarıyla birlikte bir koltuğun üzerinde on beş santim kadar yükselmiş, arkadaşları şaşırıp kalınca bunun farkında olmadığını söylemişti.

Hatıralarında, levitasyon esnasında "Ayaklarımda oluşan kuvvetli bir elektrik akımı dışında kendimde hiç bir farklılık hissetmiyorum" diye yazıyordu. "Hiç bir zaman bir elin beni kaldırdığını hissetmedim ve on dokuz yaşımdayken Amerika'da geçen ilk levitasyonumdan beri hiç bir zaman düşüp yaralanabilirim korkusu duymadım."

Bazılarının ilüzyonizm sayesinde çeşitli levitasyon olayları sergilediklerini belirtelim. Büyük Houdini gibi bazıları bunu bir yardımcının tuttuğu seyirci tarafından görülmeyen çelik bir kemer sayesinde başarıyordu.

(Nostra)

ÇİN TIBBİ: YAŞAM GÜCÜYLE TEDAVİ ·Baştarafı S.32'de

kaç kalp hastalığı ve bazı mide, bağırsak, solunum ve sinir hastalıkları gibi birçok hastalıklarda, etkin olduğunu söyledi. Bununla birlikte, kigongla tedavi edilemeyen birçok hastalıkların olduğunu ve bu teknikle tedavi

edilen bütün hastaların uygun bir biçimde tedaviye cevap vermediğini belirtiyor.

(İ.Herald Tribune – 1986)

Türkçeleştiren: Cüneyt KURDOĞLU

Hikâye

Hepsi Aynı...

* Dürsaliye BEDİR *

Soğuk bir şubat gecesi idi. Bütün aile sıcak oturma odasında toplanmış, sohbet ediyorlardı. Mutlu oldukları yüzlerinden belliydi.

Köşedeki bir masada Ali ders çalışıyor, nine örgü örüyor, dede piposunu içiyor, baba gazetesini okuyor, evin hanımı çorap yamıyordu.

Yalnız altı yaşındaki Ayşe onların dışındaydı. Yaşına göre de garip bir kızdı. Genelde çok az konuşuyordu. Hayvanlara karşı çok ilgiliydi. Kendi kendisine "neden?" diyordu. Hayvanlar da en az insanlar kadar can taşıyorlar mıydı? Onların insanlardan bu kadar kötü muamele görmelerine neden ne? Sokaktan geçen sütçü atlarını neden kamçılıyor? Onlara terletecek kadar yük yüklüyor. Neden haylaz çocuklar kedilere-köpeklere taş atıyor, onların canlarını yakmaktan zevk alıyorlar?

Oysa o, hayvanları çok seviyordu. Ufacık bir bebek, küçücük bir kertenkele veya bir köpek yavrusu. Onun için hepsi aynı derecede seilmeye layıktı.

Yine sobanın yanına yatmış, mırıltı ile uyuyan Tekiri dalgın dalgın seyrediyordu. Bir yandan da kucağındaki Tekirin yavrularını okşuyordu. İki gri, biri siyah üç tane, henüz gözleri açılmamış iki haftalık sevimli mi sevimli yavrulardı.

Tam bu sırada, mutfak tarafından, herkesi korkutan büyük bir patlama duyuldu.

Anne elindeki çorapları fırlatarak, "aygaz" diye bağırdı. Herkesi korkulu bir telâş aldı. Ayşe kucağındaki kedilere biraz daha sokuldu.

Patlamanın etkisiyle odanın kapısı kapanmış, baba açmak için zorluyordu. Belliydi ki, patlamayla kapının önüne açılmasına engel olacak bir eşya düşmüştü. Sonunda bütün ev halkının çabasıyla açıldı.

Kızıl alevler kısa sürede geniş salonu kaplamıştı. Ortalıkta boğucu bir duman oluşmuştu.

Baba elini-kolunu sallayarak herkesi dışarıya çıkarmaya çalışıyordu. Kendisi de çıkmak üzereyken, gözü sobanın yanındaki küçük kızına ilişti. Ayşe kedi yavrularını kâğıt sandığa doldurmuş, kaldırmaya çalışıyor, ama başaramıyordu. Belliydi ki, küçük kedilerin tehlikede kalmasına razı olmuyor, onları da beraberinde kurtarmak istiyordu.

Ama şu telâşlı anda, babası küçük kızını neredeyse unutacaktı. Kızının bu hâline baba birden hiddetlendi. Hızla küçüğün üzerine yürüdü ve bağırdı.

"Budala ne oyalanıyorsun? Hâlâ yangının farkında değil misin?"

Ayşe babasının kuvvetli ellerinden kurtulmaya çalıştı. Ama çırpınması boşunaydı. Baba can havliyle kızına sıkıca sarılmış, çıkış kapısına doğru koşuyordu.

Ama kedi yavruları ne olacaktı? Duman dan boğulabilir, ateşte diri diri yanabilirler-

di. Hayır, hayır babası haksızlık ediyordu. Tekir de, yavruları da kurtulmalıydı.

Ana kedi yavrularını bırakmıyordu. Kesif dumandan ve kızgın alevlerden şaşkına dönmüştü. Yavrularının bulunduğu kâğıt sandık etrafında dönüp duruyordu.

Küçük Ayşenin kafasındaki fikir, bir an sabitleşti. Evet, kedileri muhakkak kurtarmalıydı.

Baba biraz sonra sokak kapısını açtı, sıkı sıkıya kucakladığı kızını yere bıraktı. Ayşe bunu fırsat bilerek geriye, kedilerinin bulunduğu odaya koştu. Baba ise, kızının can havliyle dışarıya koştuğunu sanıyordu.

Oysa Ayşe, içerde kedilerin bulunduğu odaya girmeye çalışıyordu. Nihayet kedilerin yanına ulaştı. Hemen ilk iki yavruyu eteğine aldı. Daha sonra koşarak balkona koştu.

Evin önünde birikmiş olan halktan iki üç kişi, küçük kızın atlaması için bir çadır bez gerdiler. Kendisini bekleyen kurtarıcılara

doğru kedilerini itinayla attı. Sonra tekrar içeriye koşarak, gözden kayboldu.

Alevler daha da büyümüşü, duman daha da koyulaşmıştı. Ayşe Tekirle yavrusunun yanına yaklaştı, diz çöküp aynı şekilde eteğinde yer açtı ve kedileri koydu.

Balkona bin bir güçlkle vardı. Aşağıda birikmiş halk onu görünce tekrar, daha yüksek sesle bağırışmaya başladılar. O yine aynı şekilde, önce yavruyu, sonra Tekiri gerilmiş olan beze doğru itinayla attı.

Bu sırada evin damı, büyük bir gürültüyle çöktü. Evin önündeki uğultuya çılgınlıklar karıştı.

Ayşe atlamaya fırsat bile bulamamıştı. Çöken damın altında kaldığını anladı. İçinden üzülmek gelmiyordu. Kedilerinin kurtulduğuna çok seviniyordu. Dumandan boğulmak üzereydi. Kendi kendisine söylenmeye başladı. "Aynı" diyordu, "hepsi aynı benim için."

*

"Negatif duygular, hiç bir zaman kontrolümüz altına girmezler. Negatif duygularını kontrol edebileceklerini düşünen ve istedikleri zaman bunları gösterebileceklerini sanan kişiler sadece kendilerini aldatıyorlar. Negatif duygular eş koşmaya bağlıdır; bazı hâller eş koşma yok edilirse, bunlar da kaybolurlar. Negatif duygular hakkında en ilginç ve inanılmaz gerçek, insanların bu duygulara tapmışlardır. Sanırım, alelâde mekanik bir insan için fark edilmesi en zor şey, kendi ve diğer insanların negatif duygularının hiç bir değeri olmadığı ve de asil, güzel ve güçlü hiç bir şeyi içermediğidir. Gerçekten negatif duygular saygı ve çoğu kez de histeri, delilik ya da suçun başlangıcından başka bir şey içermezler. Bunlar hakkındaki tek iyi şey, çok yararsız ve yapay biçimde imajınasyon ve eş koşma tarafından yaratılmış olduklarından, hiç bir zarar olmadan yok edilebilecekleridir. Bu, insanın sahip olduğu tek kurtarıcıdır."

P.D. OUSPENSKY